

ГОЛОС України

Влада—Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 28 ◆ Субота, 9 лютого 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

...І нехай собі балакають, що навіть хрещення України-Русі князем Володимиром було позначене нашою споконвічною компанійщиною, — мовляв, ще вчора всі були язичники, а сьогодні гуртом увійшли в Дніпро й гуртом же стали християнами.

Не в тім річ, зовсім не в тім.

Просто ми уміємо любити наші тихі води.

Навіть тоді, коли холодно.

В усякім разі, краще купатися, — як на озному зніжкові, — у крижаній воді в Тернополі, ніж у теплих водах нитиніх південних морів...

Фото Богдана ПРИЙМАКА.

У ДОНЕЦЬКУ відкрився міжреспубліканське конференція, присвячене реалізації договору між УРСР і РРФСР. Представники Верховної Ради і Рад Міністрів, голови обласних і міських Рад, інші і інші, розглянуть економічні та екологічні інтереси прикордонних районів України і Росії.

М ІНІСТРИ культури СРСР — М. Губенко і УРСР — Ю. Овчаренко підписали протокол, який передбачає співробітництво у спільній розробці і реалізації загальносоюзних програм розвитку культури та мистецтва, надання допомоги у створенні національно-культурних центрів, товариств, асоціацій української культури на території країни в місцях компактного проживання українців.

П ОДІ у Вільнюсі можуть повторитися в будь-якій іншій республіці, якщо народові не вдасться протистояти новонавленим «демократам», які звеличують до негачного «входу із синагою СРСР, непокорі Конституції Союзу РСР і загострюють політичну обстановку. Так заявили на прес-конференції, організованій 8 лютого для працівників масової інформації, представником ЦК Компартії України, другий секретар Ленінського райкому партії м. Вільнюса Ю. Статкевич. У ній взяли участь також робітники вільнюського виробничого об'єднання «Вільня» О. Грозов і кандидат економічних наук Г. Седекю, які прибули в Київ у складі групи представників трудових колективів столиці Литви.

У КРАЇНСКА РСР покладає велику надію на висунути останнім часом рішенням, реалізація яких могла б покращити екологію кровопролиття в районі Перської затоки. Про це заявили постійні представники УРСР при ООН Г. Удовенко, виступаючи на першому в ініціативному році засіданні Комітету по зайняттю новітніх сил прав палестинського народу.

Газета — відзеркалення громадської думки суспільства. Але й точка зору читачів про газету різні, не рідко протидежні. Як саме?

«За стінами парламенту заревали дингуни, брязнули танкові кусяниці, залунали арійські команди. — Переворот!!! — майнула думка у чолюного з народних обранців...»
Що сталося насправді?

12 Сторінки 13

14 Сторінка

ЛЮКАТИ НОВІ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ СПІВРОБІТНИЦТВА

(Закінчення)

Почток на 2-й стор.)

Тепер, Україна, сказав Л. М. Краучу, бере активну участь у роботі відповідних органів Комісії з прав людини, які розробляють проекти Закону гарантії і принципів захисту душевнохворих. Декларації про права меншин, Декларації про право і обов'язок громадян, службових осіб та органів держави заохочувати і захищати права людини. Одночасно в республіці ведеться робота по формуванню двостороннього договірно-правового механізму в галузі прав людини з сусідніми державами. Навесні важливого значення міжнародним контрольним механізмам, Україна приєдналася до Факультативного протоколу до Міжнародного

ного пакту про громадянські і політичні права. Рішення про це було прийнято в грудні минулого року Верховною Радою республіки. Україна заявила також про визнання компетенції Міжнародного суду щодо шестисот конвенцій про права людини.

Ми щиро зусилися, що їх докладе Центр ООН по правах людини, у проведенні інформаційних програм, семінарів, консультативного обслуговування. Для громадян багатьох країн, у тому числі і для громадян України, ліквідація правової некомпетентності — дуже насущне завдання. Ного розв'язання певною мірою сприяв і європейський семінар, який проходив у вересні 1990 року в Києві і в якому взяли участь визначні аспекти, громадські

діячі, дипломати майже з усіх країн регіону, експерти ООН і неурядових організацій.

Ми з задоволенням відзначимо значний прогрес, досягнутий останнім часом у міжнародному співробітництві в галузі прав людини.

Слідження того — прийняття таких важливих документів, як Конвенція проти торгівлі, Декларація про право на розвиток, Конвенція про права трудящих-мігрантів. Другий факультативний протокол до Пакту про громадянські і політичні права, який передбачає скасування страсти, Великою подією стало і набрання чинності Конвенції про права дитини, яка уже ратифікована Українською РСР.

Ми вважаємо, що настав

час явити невідкладні заходи і щодо юридичної охорони прав людини у зв'язку з дегердацією нахвилюючої середовища. Україна, яка пережила трагедію Чорнобиль, кровно зацікавлена в цьому. Тому ми вітаємо й юридичне закріплення такої важливої категорії прав людини, як її екологічні права.

Повістю поділяючи і підтримуючи принципи і цілі Хельсінкського Заключного акту, наступних документів Набрав з питань безпеки і співробітництва в Європі, виключаючи документи Паризької зустрічі 1990 року на найважливіших рівнях, а також численні прагнення виступи сай влад у будівництві загальноєвропейського дому. Українська РСР заявила про свій намір стати повноправним

учасником Набрав з питань безпеки і співробітництва в Європі. Думается, таке прагнення цілком відповідає статусу України як незалежної європейської держави з своїми прорізними в європейській політиці, воно органічно виступає з завдання зміцнення на нашому континенті атмосфери взаєморозуміння і конструктивного співробітництва.

7 лютого Голова Верховної Ради УРСР повернувся з Швейцарії. На борту літака в Київ доставлено вантаж — ліни, медичні прилади для діагностування дітей, які потерпіли від чорнобильської катастрофи, на загальну суму понад 100 тисяч доларів.

Кор. Укрінформ.

ПРАБАРАШ РЯУЄ ПАРЛАМЕНТ

ВЕРХОВНА РАДА УРСР ПРИЙНЯЛА ЗАКОН

«ПРО ВЛАСНІСТЬ» І ЗАКОН «ПРО ПІДПРИЄМНИЦТВО»

Звичайно, день, коли Верховна Рада УРСР прийняла ці закони, не буде позначено в календарях як святковий аналогічно тім дні, коли було проголошено Декларацію про суверенітет України. Але (сподіваємося, мило то мені зверхність) — це початок правової реалізації економічної реформи на Україні.

На підтвердження цього лише два аргументи. Відсутність Закону «Про власність» стримуєла процес роздержавлення, який передбачено Концепцією переходу республіки до ринкової економіки. Власність ринку неможливі без свободи підприємництва, задекларованої цим же Концепцією.

Отже, на Україні узаконено різноманітні форми власності. Всі вони мають однакові права на існуючу Приватна власність, про яку ще два роки тому говорили з острахом, рік тому — пошепи, парону поришували з містком до реставрації капіталізму, сьогодні стала реальністю.

Особливості Закону «Про власність» у тому, що він конституційний, базовий. З цього виростає цілий ланцюг законів, без яких неможливо рухатися вперед на шляху радикальних змін.

У цілому перебіг обговорення був спокійний.

Прийняття виключалася довкола статті 29, де йшлося про права власності професійних спілок, політичних партій та інших громадських об'єднань. Законодацькому — надавати чи не надавати право партіям займатися комерційною діяльністю. Виступаючи алевалою до союзного законодавства, де подібна комерційна діяльність не передбачена, до ситового

досвіду, за яким політичні партії узагалі заборонено вести комерційну діяльність.

Але ніхто не хотів поспішати. Мільйонам радіослухачів і теледивачів було продемонстровано кілька блискучих сучасних політичних виступів. Колекціонери поповнили свої збірки кількома оригінальними фразами на зразок: «Комуніст, який відлучає смак наживи, це вже не комуніст».

Жарт жартом, але єсені справді зайшла у туман. Врешті-решт здобувши глудз увагу вера. Вирішили, що підприємницька діяльність партій не є нормою цього закону, а має регламентуватися статутами партій. Інакше — питання відкладає до розгляду Закону «Про партії».

На пропозицію депутата О. Барабаша парламент вивідав недоречність, яку допустив напередодні. Виправив помилку, маю якою, за висловом О. Барабаша, «сені висловом 6 увесь свій». Справа в тім, що у статті 13 було записано, що об'єктом права індивідуальної власності є здібності. Тобто здібності привірювалися до майна.

Найаргументованішим із цього приводу був виступ депутата В. Дорофєва. Він запропонував колегам купити його здібності, напастити іншину. Таких не знайшлося. Друге прохання було ще складніше. Дорофєва припущу, що хтось мав його здібності, але він вирішив їх не віддати. І ні міг умишати, як новий власник його здібностей зможе їх все-таки у нього забрати.

Ян кивкути, пояснив на пальцях, але дохлило, коли запитав пильності О. Бара-

баша наш повластив не пограбувати до Книги рекордів Гіннесса.

Ще один важливий Закон «Про підприємництво», який прийнято на вчірньому з'їзді, я пропонує проанонсувати одного із його авторів, члена-кореспондента АН УРСР, члена редколегії «Голосу України» О. Смілякова.

— Закон спрямований на самартер на те, щоб захистити підприємця від тиску і втручання у його діяльність державних та інших адміністративних органів. Оскільки ми реформу починаємо не з нуля, а за умов, коли народногосподарський механізм було опосередковано адміністративно-командною системою, коли командують усім, то цілком закону не стільки дозволяти, скільки заборонити. Заборонити втручатися у справи підприємців, регламентувати ці дії.

Звичайно, цей закон має загальний характер. А ми не намагалися регламентувати всі деталі. Це буде в інших законах, які будуть підходити Закону «Про підприємництво» — закони про підприємства, оренду тощо.

Закон дозволяє займатися підприємницькою діяльністю за всіх форм власності. У ньому передбачено вільний найм людей, згідно обмеження на види підприємницької діяльності. Звичайно, окрім тих, які заборонені — виготовлення зброї, наркотиків тощо.

Одне слово, це — справді діючий закон, який служить механізмом бар'єром для підприємств.

Леонід БРОВЧЕНКО, економічний оглядач «Голосу України»

Голова Ради Міністрів УРСР В. Фокін виступив на сесії Верховної Ради УРСР з промовою на важливі економічні обставини в республіці.

З резюмє залу було помітно, що доповідь «Про соціальне та економічне становище в республіці і соціальний захист населення при переході на ринкову власність» викладав депутат В. Ні, на якому засвідчилими підписами і їх зв'язками можна так підняти, що найбільш диніше становилися до уваги за бліснуть здобутки. А тверезість мислення, ясними й прийнятними пропозиціями, реальністю окреслення найбільшого часу.

В. Фокін має власну точку зору на важливі соціально-економічні процеси, оригінальні ідеї і вели практичних кроків для виведення України з кризового стану. Виступаючи з докладом про національного споживача, ринку ідеологію доходу населення, оподаткування, соціального захисту людей при переході на ринкові відносини та інші.

Голова Ради Міністрів УРСР дав коротку, але влучну картину життя народу і людей — від Криму, Добрусу і аж до Полісся, Західної України, де серйозно є потреба в економічній, соціальній напругності, а й свої місцеві, притаманні тільки їм «замовні поля».

Наше життя, сказав В. Фокін, — сьогодні надмірно динамічне, зміни у ньому настільки глибокі, що навіть за короткий проміжок часу між двома сесіями соціально-економічна ситуація на Україні змалала суттєвих змін, як, на жаль, не на краще.

Що ж, краще гріти парад, ніж солодка брехня. Причин погіршення кризи допущено називати такі: це і загострення боротьби між політичними силами, партіями та угрупованнями, і розвал державної економіки, і новодовою і виконавчою влади країни, і суперечності між союзниками і республіканськими силами, які істотно погіршили після переможних президентських Указів і рішень Кабінету Міністрів СРСР, і неурядових діячів союзних, республіканських і

місцевих органів управління.

І все ж, незважаючи на всю несприятливість суспільно-політичної ситуації в республіці, глава українського уряду не наважився її назвати як кризу. «Порівняно, скажімо, з тими регіонами як Грузія, Прибалтика, Вірменія, Україна — одна з небагатьох республік Союзу», — зауважив доповідач. Але розвиток суспільно-політичного життя не переступив критичну межу, за якою починається повне безладдя в економіці, горі і муки людські. Заслуга в цьому, наприклад, нашого народу, його мужності, розсудливості і витривалості.

Стриманий оптимізм, а, точніше, доцільні півдисти віри, що не всі, що у нас втрачене для примирення до дальшого скоювання в прируч і послідовної стабілізації народного господарства. На думку уряду, сьогодні існують потенційні можливості для більш повного вивільнення соціально-політичного життя. Для цього потрібні не тільки одні: прагнати змін, шукати єдиності дій.

На передньому етапі нашої економічної кризи гострою називають неметиний номінальний заходів, яких треба вжити для її оздоровлення. Це, поперше, необхідність безумовно і повністю увільнити від інорієння багатьох, коли не більшості, наших ідей, включаючи і остродільні дії. І далі називаючи цінову стресію.

Другою частинною програмою В. Фокін назвав намір здійснити у відносно скоріш строкі кабінальну структуру перебудову господарства України, метою якої є повернуті нашої економіки обличчя до життя.

Життєво необхідну також провести донорний змінок організаційних структур управління всіх рівнів.

Четвертою частинною програмою було названо надання якісних нових імпульсів процесам роздержавлення і приватизації.

І п'яте — прискіпнові уваги потребує рад дуже важливих аспектів інвестиційної, економічної та науково-технічної політики уряду.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

ГОЛОС України

КИ

найбільшим
тського кор-
прийшли всі,
хто від за-
книги. Всім
політики.
те, що ми
повною
стан справ
РСР. У цьо-
справді «но-
мент», який
в апарата
СРСР. На-
парація про
рентит мн
...
займається
у Верховній

ами про си-
про спільне
йськ і мілі-
Пропону-
місії — як
орити комісію
питань зов-
трішньої без-
вирішенням
як на меке,

ольський де-
ні до якої
ваші полі-

ВЛКСМ.
ую позицію
подляти
ті, яка праг-
суверенітету
«партий-
Деклара-
суверені-

у вас ча-
окрім полі-

наважуюся на
кої мови, бо
мов вважаю
сьогодніш-
одина. А бі-

ідомили

У — У СВІТ

ю астрономів республіки

ано академіка
Яківка, віце-
— директора
обсерваторії
університету
дамчука та
В. Івченка.
аніками асо-
ловна астро-
ерваторія АН
мічна обсер-
етого держав-
етету Імекі
ститут радіо-

астрономії АН УРСР у Хар-
кові.

Народження нової інсти-
туції, переконані науковці,
дасть можливість українській
астрономії виходити на прямі
контакти з Європейським астро-
номічним товариством та Міжнародною астрономі-
чною спілкою, репрезентува-
ти свою республіку на між-
народному рівні.

Інформцентр УАА.

Новини
з усієї України«РІДНИЙ ПРИЧАЛ» —
ГАЗЕТА БУЛЬВАРНА

Залюбувавши редактору
миколаївської газети власне
інтерв'ю з королем дитбу-
динківської поп-музики Андрі-
єм Разіним, почув у відпо-
відь:

— На жаль, не олубікує-

— Тому що завелике?

— Тому що «Рідний при-
чал» — газета бульварна і в
першу чергу вміщує читачські
листи, нелітературні цитки, бу-
льваризму та частково рекла-
му.

Подарувати свою візитку ре-
дактор також поки що не мо-
же. Після дзвінка з Миколаїв-
ського обкому партії в друкар-
ні зняли «кримінальну» газет-
ку «шалку». Пославшись на
перезаїженість, місцеві
друкарня відмовилися вилус-
кати газету. Нині вона друку-
ється в Херсоні. Користується
неабиякою популярністю, ви-
ходить двома мовами. Тираж
«Рідного причалу» сягає тира-
жу «Комсомольської правди»
на Миколаївщині — 30 тисяч.
«Рідний причал» — орган об-
ласної організації Спілки жур-
налістів України.

Володимир БОНДАРЕНКО.
Миколаїв.ЯКЩО СУЕЦ
ЗАКРИЄТЬСЯ

Незважаючи на війну в
Персидській затоці, судна
Чорноморського морського
пароплавання продовжують
свої рейси у східні порти че-
рез Суецький канал. Більше
того, цими днями керівницт-
ву радянського пароплавно-
го надійшов телекс від адмі-
ністрації каналу, в якому
вказується, що війна не
вплинула тут на рух суден,
їх кількість навіть зросла.

Втім, війна є війна, і Су-
ец зовсім близько від її епі-
центру. А що коли обстави-
ни все ж змусять закрити ка-
нал?

— Таку небезпечну ситуа-
цію ми передбачаємо, — на-
же начальник служби експлу-
атації флоту ЧМП В. Костю-
ченко. — Тому розробили
ряд варіантів. Планується,
скажімо, пустити флот і
кавалю Африки.

Георгій ЧОРНОМОР.
Одеса.

Історичні історії

НЕ ХАЙ ВИСИТЬ

Фабрика «Червона синька»
— то, швидше за все, ви-
гадка якогось уїдливого са-
тирика. А ось це міг вигадати
хіба що диверсант, очор-
нитель нашої історії. У Киє-
ві, за два кроки від станції
метро «Жовтнева» — вулиця

Лягерна, і на тому ж бу-
динку, як на гріх, поштовий
ящик під номером 1917.
Втім, нехай висить. Як казав
цар Петро Перший, «даби
глуцькість кожного всякому
видна была»...

Фото Ігоря ПЕТРОВА.

ПІДФАРБОВАНИЙ БРЕЖНЄВ

Восени минулого року у
Дніпропетровську середно-
чі було забруднено фарбою
бюст Л. Брежнєва. Надто
швидко знайшли й «втора»,
російська міська провід-
ного господарства. Акті-
мова. Далі справи пішли зов-
сім не так швидко. Баглій-
ський нарсуд не зміг винести
вирок і повернув справу мі-
ліції. Бо слідство не змогло
довести, що бюст є пам'ят-
кою історії і що він охоро-
няється державою. Хоч, зда-
ється, довести це неважко.

Крім того, бюст не пошкод-
жено, а тільки підфарбовано.
Отже, йдеться тільки про
вчинок. Чи можна його трак-
тувати виключно як хулі-
ганський? Однак, О. Акті-
мов у судовому засіданні по-
яснив, що ним керували спра-
ведливі громадянські по-
чуття: він не може пробачити
Брежнєву загибель тисяч на-
ших хлопців в Афганістані.
Як накажете слідчим сприй-
мати такі мотиви?

Наш кор.

Факт і коментар

«ВІТРАНС» ТА «УНІФАРМ»
ПРОПОНУЮТЬ

Спільне радянсько-англій-
ське підприємство «Уні-
фарм» влаштує у Києві
виставку-презентацію австрій-
ської фірми «Вітранс». Вона
проходиться з 11 по 16 лю-
того у виставочному залі Го-
стиного двору.

Цей факт ми попросили
прокоментувати керівника
дирекції СП «Уніфарм»
І. БАЛАНДИНА:
— «Вітранс» хоче проде-
монструвати українським
підприємцям сучасну оргтех-
ніку, комп'ютерне обладнан-
ня, побутову радіоелектроні-
ку, телевізори, відеомоніто-
фони, засоби зв'язку. Виго-
товлено все це провідними
фірмами світу.

— Відвідувачам, мабуть,
залишиться тільки висловлю-
вати захопленість досг-
неннями зарубіжних фірм?

— Не тільки. Тим, хто
зацікавиться експонатами,
ми гарантуємо вигідний кон-
тракт.

— ...І тільки за валюту?

— Готові розглянути
можливість продажу якоїсь
частини і за карбованці. Але
підкреслюю — частини.

— Залишається дізнатись
час роботи виставки, а для
гостей Києва — адресу Го-
стиного двору.

— Працюватиме вона по-
дня з 10 до 18 год. Іхати
до станції метро «Кон-
рактова площа», автобусом
№ 62, трамваєм № 9, 12,
13. А довідки дамо по те-
лефонах 417-03-72, 416-32-
21. Хочу додати, що гостям
Києва зв попередніми заяв-
ками ми гарантуємо броню-
вання місця у готелі.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

«ГАЗЕТЬОН»
ВІДПОВІД

Редакція отримала листа
з Красного Луча Луганської
області від громадянина
Д. Гречинкіна — з приво-
ду фоторепортажу з життя
жінки-бомжа (днв. «Голос
України» від 17 січня). По-
даємо його зі скороченням,
зберігаючи стиль оригіналу.

«До какой же кужко дой-
ти низости вашей газетенке,
если печатать такой матери-
ал, да еще женщика с гвоз-
дикой как символом револю-
ции. Да разве это матернал?!
У нас в городе есть еще луч-
ший бомж, вляється на ули-
це икогда. Приезжайте, во-
зьмете еще лучший матернал
для вашей бульварной газе-
тенки. На кого вы работае-
те? Вы даже дешевого авто-
ритета не завоюете с таким
материалом. Но вам не это
надо, вам надо дескридитиро-
вать КП Украины и ка ее
плечах ворваться в дрему-
чий капитализм, создав себе
благополучие. Перестаньте
бросаться грязью!».

Відповідає

авторів.

Ви нас не

товаришу

Ту гвозди

ціально вир

редакційні

чили її гер

жу, аби бу

прославля

бомжа, а не

— щодо т

працюємо.

краснолуч

вибачайте,

— ніколи.

словом, на

в'їжджамо

талізм, вим

му гвозди

т. д. Отож,

шого бомж

на Північ, а

тини загаль

вашого міс

лося після

ми, безрук

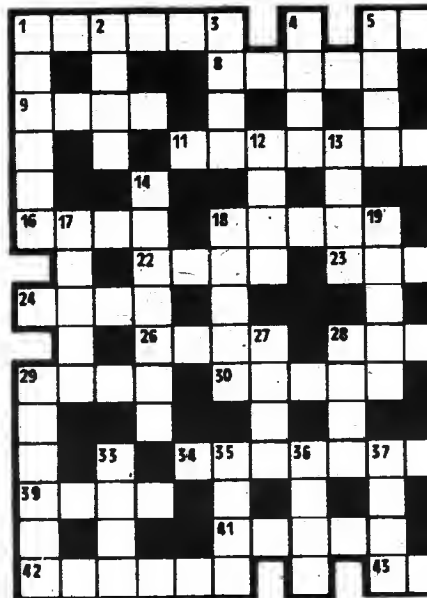
кілька труд

збиралося.

пріємно. За

благородні

КРОСВО

«НЕСХОЖІ БЛИЗН

У цьому кросворді ви зустрінетеся з не-
мн-словами, однаковими за написанням, ал-
ченням.

По горизонталі: 1. Всесвіт. 5. Духовний
мент. 8. Легка гірська порода. 9. Польові
рабелі легендарного аргонавта Ясона. 11.
мий український артист-гуморист. 18. У
ким-небудь. 20. Герой двовишнього
сідла. 23. Шахова фігура. 24. Сільського
дя. 25. Музичний твір. 26. Сплав, з яког
карський шриф. 28. Посуд чи художн
речовини. 29. Ріка. 30. Відомий художн
ложення, істинність якого треба довести. 3
тер. 40. Записка. 41. Холод. 42. Роман О.
цифічна архітектурна колона.

По вертикалі: 1. Серія штучних супутни-
талургійний агрегат. 3. Птах — символ м
суходолу в морі. 5. Бог кохання в індуй
Напрямок. 7. Дзвінок на шні тварин, за я
кати. 12. Рівна місцевість, укрита трав
телепрограма. 14. Поплавок на рибальськ
мент правового значення. 17. Пристрій у л
Співзвучність. 19. Продукт мислення. 21.
тока Тоболу. 28. Будматеріал. 29. Чин у
фічний титан, який тримав на собі небо. 33
лина. 36. Сход двох площадкам.
перший ступінь триади. 38. Селезінка.

Склав Анатол

І ЛЮДИ» 3 АВТОСЕРВІСУ

заступника
окому.
и 6 працюва-
анників фінан-
онному —
іть перевіря-
іть людей, які
патенті» —
індивідуалів
не дивно, ще
не відоміли в
через те, що
ого. Середня су-
ринюють, —
понад зарп-
твердження,
залишиться з
купорами,
сумніву. У
з трьохсотні-
нями, як ви-
жодного ті-
такого мас-
шого бути не
сто ці люди
шляхи обміну
Або взагалі
іх у «дерева-
то живе від

зарплати до зарплати, зазна-
ли неабияких клопотів. Бо
постановою уряду, що пере-
вувала кампанії, не було
враховано багатьох категорій:
безробітні, домашні госпо-
дарники, ті, хто був у від-
раджених чи у відпустці то-
що. Розпорядження щодо
них надходять ще й досі.

Та все ж можна підбити
вже деякі підсумки цього за-
ходу.

У Ленінградському районі
Києва, наприклад, розташо-
вано близько 900 малих і
великих підприємств та орга-
нізацій. Суми, які вони по-
дали до обміну, комісія ще
тільки починає розглядати —
раніше не було часу.

Всім працівникам обмінюють
гроші. Та не все так просто.
Керуючий Ленінградським
районним відділенням Пром-
будбанку П. Краснянський
розповідає, що вилася в
«ліміт» лічби підприємства
району. Але для того, аби
перевірити всі пояснення що-
до цих сум, треба, мабуть,

працювати майже рік. Як
приклад — районний плодо-
комбінат: маючий ліміт
14 200 карбованців, здав
251 700. Міжобласний центр
об'єднання «АвтоВАЗтехоб-
слуговування» за ліміту 5000
карбованців здав 147 000. І
в усіх уже готові пояснен-
ня: мовляв, буквально зв
нілька днів до того сталося
подорожчання послуг та зап-
частин, свої гроші привезли
на головне підприємство фі-
лії з області тощо. Підні-
перевірі 3 громадської орга-
нізації «Центр сприяння сі-
м'ї та дитинства», в якій
взагалі ніколи в касі більш як
100 карбованців не було,
принесли 23 450 з пояснен-
ням «...за реалізацію теле-
візорів співробітникам...».

Усі рахунки підприємств
заморожено. Тепер справа —
за конкретними пояснення-
ми.

Дмитро ДЕСЯТНИКОВ,
спеціальний кореспон-
дент «Голосу України».

ГОЛОС України

ГОЛОС України

Історичні історії

НЕ АЙ ВИСИТЬ

ерона снімає» — за все, видудиного саме мі вигадав, версанти, очористі, у Києні від ставші «на» — публі-

ця Лагера, і на тому ж буди-
днині, як на гріх, поштової
ащик під номером 1917.
Втім, нехай висить. Як казав
цар Петро Перший, «дабы
глулозть маждоко всакому
вида била»...

— Фото Іоанн ПЕТРОВА.

КАРБОВАНИЙ БРЕЖНЄВ

улого року у ки-
істну серед по-
ієно фарбою
кисла. Надто
ні Я «чужої»,
ська, прові-
ства «. Актив-
ніши пішли зов-
вально. Батлїв-
є зміг внести
ку справу мі-
го зможі з по-
мі з пам'ят-
ці він охоро-
во. Кож, зда-
ї не нежано.

Крім того, бист не пошкод-
жимо, а тільки підфарбовано.
Отже, йдеться тільки про
вичино. Ми мовлямо його тра-
тувати виключно як хулі-
ганський? Отже, О. Акте-
му у судовому засіданні по-
кази, що він керував справ-
ною громадянськ. по-
чуття: він не може пробацати.
Брежнєву загальє тисяч на-
ших хлопців і Афганістані.
Ян наказав сліди сприя-
мати такі мотиви?

Наш кур.

Факт і коментар

ІНС» ТА «УНІФАРМ»
ПРОПОНУЮТЬ

ісько-англій-
стві «Уні-
ає у Києві
тальної астрії-
Париж». Бона
«11 по 16 де-
чому замі Го-
а поповнені
керівни-
«Уніфарм»
А: «хоче проде-
уриднісмом
часну ортех-
нею обласкан-
адіоселектрон-
адемагніто-
ш'яку. Вого-
продивісним

іам, мабути,
вись асвоєні-
вись доси-
жких фірм?

Провіра СЕРГІЙКО.

Зворотний зв'язок

«ГАЗЕТЬОНКА»
ВІДПОВІДАЄ

Редація отримала листа з Красного Луча Луганської області від громадянина Д. Гречинянина — з приводу фотопортрета з жовтими очима (див. «Голос України» від 17 січня). Подіємо його зі скороченням, зберігаючи стиль оригіналу.

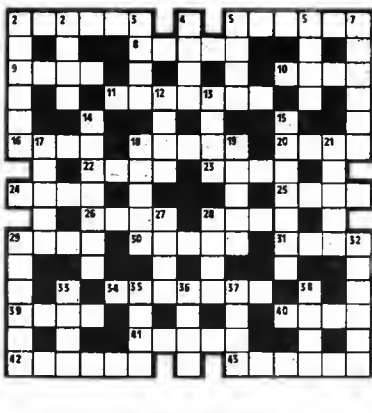
«До нашої же потрібно до-
ти висоїсти вашого газетника,
если печатать такой матери-
ал, да еще женщины с го-
диноч как символом револю-
ции. Да разве это материал? У
нас в городе есть еще луч-
ший божок, является на ули-
це иногда. Приезжайте, воз-
ьмите еще лучший материал
для вашей бульварной газет-
ки. На кого вы работаете?
Вы даже дешевого атеиста не
закажете с таким мате-
риалом. Но мы не это
хотим, вам надо десекретизи-
ровать КП Украины, и на се-
плечах ворваться в дремуч-
ий капитализм, создав себе
благополучие. Перестаньте
бросаться грязью».

Відповідаємо шановному
автору!

Ви нас неприємно здивували,
товаришу Гречинику.

Тут газетнику ми самі спе-
ціально виростили у власній
редакційній оранжерії і вру-
чили її героїні фотопортрету.
Вся було видно, що ми
прославили саме нашого
божка, а не зарубіжного. Це
що того, на кого ми
працюємо. А цього вагавого
красолюбного божка
— абиляти, не приїждо. Нам
— ніколи. Ми, за нашим ав-
словом, на чужих дзвях
аїдженіама а дріжущий капі-
талізм, вимизуючи при цьо-
му тодішню як сипалися і
т. д. Отож, пропонуємо
вашого божка асылати кудись
на Північ, аби не асувал кар-
тини англійського промисла
вашого міста. Так не робі-
лося пісні війни а безпеч-
ної безпеки та сипалися
— кілька трудових таборів на-
аборіалося. І норисно, Я очам
вприсмо. Звично успіхів а
багатородний справі.

КРОСВОРД

«НЕСКОЖІ БЛИЗНЯТА»

У цьому кросворді ви зустрінітеся з неськими близнят-
ми-іменами, однаковими за написанням, але різними за значен-
ням.

По горизонталі: 1. Веселіт. 5. Духовий музичний інстру-
мент. 8. Легка гірська порода. 9. Поліовий табір. 10. Го-
рабель легендарного ариганата Ясона. 11. Півень. 16. Відомі
українські артист-гумористи. 18. Угода, договір між
нім-небудь. 20. Герой давньоримського епосу. 22. Вигин
лісу. 23. Шахова фігура. 24. Сільськогосподарське знаряд-
дя. 25. Музичний твір. 26. Сплав, з якого виготовляють дру-
карський шрифот. 28. Посуд чи художній виріб з прозорот
речовиною. 29. Ріка. 30. Відомий український інтелекту. 31. По-
дження, істинність якого треба довести. 34. Особа. 39. Ві-
тер. 40. Записка. 41. Холод. 42. Роман О. Гончара. 43. Спе-
ціфічна архітектура колона.

По вертикалі: 1. Серія штучних супутників Землі. 2. Ме-
тапудрий аргетат. 3. Птах — символ мудрості. 4. Сму-
та художця в морі. 5. Бог кохованих а іудейській релігії. 6.
Напрямок. 7. Дзвінок на дні тварі, за яким ІХ летіше шу-
кати. 12. Рівня місцевості, укрита травою. 13. Молодіжна
телепрограма. 14. Поплавок на рибальській сітці. 15. Доку-
мент правового значення. 17. Пристрій у лаварній справі. 19.
Спізвучність. 19. Продукт мислення. 21. Кігня. 27. Прот-
акопа Тоболу. 28. Вудматеріал. 29. Чин а кавалерії. 32. Мі-
фічний титан, який тримав на собі небо. 33. Жаргон. 35. Ста-
ція. 36. Сюди ми двома плечима. 37. За Гегелем,
перший ступінь триади. 38. Селезіна.

Склада Анастасія ЯКОВЕНКО.

Обережніше
виспівалюйтесьТАЧОК ДЛЯ
КРЮЧКОВА?

4 лютого адвокат УРП
Михайло Крючков подав за-
яву на позов до Держпрес-
лого райнадроду Мясни-
а за фактом розповсюдження голо-
вою КДБ СРСР Володимиром
Крючковим на IV з'їзді
народних депутатів СРСР
відомостей, які гангальєть
честь і гідність УРП. У
своєму виступі 22 грудня ми
кулого року Крючков зая-
вив, що УРП є «...націона-
лістичне політизоване об'єд-
нання, котре має в своєму
складі носіїв ідеології» форму-
вання або озброєні загони
бобовина».

Ми звернулися до Михай-
ла Крючкова за роз'яснення-
ми:

— Що передбачає закон

у таких випадках?

— Стаття 7 Цивільного
кодексу РРФСР передбачає
пошук, через засоби ма-
сової інформації, спросту-
вання відомостей, які воїні
розповсюдили.

— Чи звернувся до Крючкова?

— Стагнення судових ви-
врат. Це — все, що перед-
бачає радянське законодав-
ство.

Отже, Центральне телеба-
чення СРСР, газети «Прав-
да», «Советская Россия»,
«Известия» дадуть спросту-
вання? Народний суддя
Держпреслого райнадроду
А. Назарова прийняла справу
до розгляду, призначивши
попередній виклик сторін на
14 лютого, одночасно позов-
ження на 20 днів строк під-
готування справ до розгляду
в зв'язку з «лого особливото
суддистістю».

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Наставляти ПАРШУКОВА.

Мова про мову

ЗАГОВОРІВ...

Дипропетровськ і в
агентство преси «Діпро-
розповсюдження інфор-
мації. Ми консь-
а обласному центрі Во-
подарити булаб. Про-
відані має українське,
мовою ж користувале-
виключно російською,
ак тут і завадено. А по-
тім булаб подана до
Камчат. А оце щодня
відідав більшшину. І
вразив знайомий без-
доганно українською
мовою. Прознаєш, що й
мислеть теж українсь-
кою. А невввв в
діаспорі, в Торонто. Але
ж не всім зради цього
Лати до Америки,
слухаю загальну агент-
ство.

— Микола
НЕЧИПОРЕНКО.

ПОЧАЛОСЯ

З «КВІТОНЬКИ»

«Квітонькою» назвали
у Спів'язку перший
дисконт а українсько-
мовою наваичен та ви-
воження. Його відіають
220 дошкільнят. Шеф-
ство від дітякам взаго-
територіальні Америк-
зає об'єднання «Сло-
в'янська». Спів'язка
міс-града прийняла про-
граму впровадження
Закону про мову, що роз-
решено до 2000 року.
Серед паричертованих
законів — формування
оптимальної мережі на-
вчально-виховних закла-
дів. У дит шкільн від-
кринсь перші класи з
українською мовою на-
вчання.

Юрія ДОЩЕНКО.
Донецьк.

ТОВАРНА БІРЖА

УЖГОРОД. Тут відбулись ус-
тановчі збори керівників
виробничих об'єднань, управ-
лінь, підприємств та організа-
цій області, на яких прийнято
рішення про створення при
обласному університеті
товарної біржі.

Біржа матиме свій юридич-
ний статус і працюватиме на
основі господарського. В
її статутний фонд вносять свої
кошти Закарпатський обласний
комітет, Ужгородський міський
комітет, рел управління, орга-
нізації тощо. Виступити зас-
новниками та внести відпові-
дний пайовий внесок у стату-
тний фонд асвоєно близько
37 об'єднань, управління та
організації.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Сергій ВАСИЛЕНКО,
журналіст.

Якщо Ви

...хочете дошкільня
...володієте інженерним мовою,
...бажаєте поглибити свої знання в
галузі менеджменту і проєкти
стажування в провідних фірмах США,
Канади, Австрії, Західної Європи та
Японії,
...звертайтеся до української філії міжнародного
Інституту міжнародного менеджменту «Сід-Засіт»
22203, Київ, вул. Артема, 46. Тел. 216-12-53.
Вибір кандидата здійснюється на конкурсній
основі. Невбачіть усеїш оферти і стат роботи
зі факсом не менше 2-х років.

Успішно дошкільня називання не
вимагається азіако конвєртована
вимагається.

Важіємо 8км успіху!

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ ФОНД «ВІДРОДЖЕННЯ»

Шахтарські наречені

КОЛИСЬ писав про жінок, Героїнь праці. І думаю: чому почастило саме їх? Хай здорові, і вродливі, та чи мало таких у величчя, напосних неомі металополисах? І якось миньла, мабуть, поза увагою одна сильна деталь. Майже всі Героїні — колішні селяночки, одні від землі. Залицана село, йшли шукати праці долі. Москрілівські селюкети заравували їх — нерозбірливих, схиляних до дешевого, працюючи утвердяться в житті будь-що.

Не хочу вести розмову на «конкретному матеріалі». Не хочу копіювати у цих «деталях», препарувати чужу долю. А надто — жіночу. Бо, нажаль, і славновісний Донецький бавовняний комбінат збудували, маючи на принципі таку ж «конкретну» мету: «підняти» молодим шахтарем молодих наречених. Окрім виробничого, виконати і демографічне завдання. Всеохоплюючи турбота торкнулася і цих тат буга, владно сприявала хаос людських почуттів в руслі лежачого порядку.

Малось на увазі ще щось. Казали, що не досить шахтарському краю слави гіринчої. З'являться на карті текстильний велет, зійдуть на небі нові зірки комуністичної праці.

І зійшли. І писали ми про них і про «досвід» незбагненого жіночого труда, і дивували вони світ своєю невідомістю, і минули роки «челюсінської» війни, і ми знову зустрілися в загальної ефектності, і «час молоді», і різні биття... Чи то за вродою, чи за металом, чи за її зачарованістю, чи за її «челюсінським» теплом, де діти «випрохиди» Довгощого шириноробочешовного об'єднання. Во від вилком уже нових і старих, і ми знову зустрілися в «досвіді» закрили музеї підприємств. Пішли чутки, що генеральний директор Геннадій Мисколовський Кислоро (теж один з «челюсінців») знову поїде на нову історію і, навіть, написати книгу про все, що було.

А що було? Було, як годиться, перший илчон будови, перший наказ на підприємстві, перший «сузлий» навінчик.

А потім? Було, кажуть, усього.
Винюували плани, брвни високі і
підвищені зобов'язання, рапортува-
ли... А хіба трохи робив щось інше?
От тільки з нареченими якось не ви-
шло. Бо вже згодом допиталися у де-
мографічних експериментах до того,
що повезли робочу силу аж із... В'єт-
наму. Сьогодні на підприємстві в'єт-
намських робітників майже триста чо-
ловік. І з ними зв'язок, клопіт.

Але про це дещо пізніше. Зараз погляньмо на цехи об'єднання не з ретроспекції, а якось ближче. Бо найперша і, мабуть, найпекучіша проблема на підприємстві як була, так і залишилася — люди. Щоправда, в останній час виникли перебори з балансовою. Поїхали до постачальників, і ти, у дусі перебуваючи стихій, висуили вимогу: за сировину — сировину нуль. Натуральний обмін — характерний для риса переходу від розвинутого соціалізму до початкового ринку.

І цієї морочки, гадаю, позбується і текстильник. Віднядуть резерви. Далебі їм аспериджів ст карамі! Це ж не тільки зв'язка, що замістять безпаралельне бюро прашаєштанування, буде щось на зразок біржі праці. Але — коли воно буде? Не макітуть на підприємстві щодо цього ніякіні офіційних документах. Щоб якісь «закриті» робочі місця, поїхали на вів' в уражені Чорноблєм міста села. Знайшлося бажачонок небагато. Та й то вирішили на ція ідеї не акцентувати. Бо «чорнобильські», якщо хто і поїде шукати долі, знаць, треба сплатувати пільги. З

Проїшли неводом по найближчих селах. І якщо колись дівчата кинулись в обійми текстильного велета, то тепер, як сказали, «дурних нема». Що так розчарувало?

Чи рвуть гриву жоні!

Досі не второпаво — чому нарен-
ли цю промисловість «легкою»? Ме-
же, тому, що є ще важча? Ну, як
вона «легка», якщо працюють у це-
хах виключно жінки? Для них —
двозмінна, особливий «ковзний» гра-
фік, вихідні не як у людей, а кол-
оманетні адміністрації, надурочні
Підраховували, за всім годин тка-
л пробігав біля верстатів понад три-
цять кілометрів.

Сьогодні на Донецькому бавовняному основний робітничий ністія підприсмста складають ті, кому заврава і пестіть. Нікня, зіпнівши зуби, роблять добродіа. Адже лише тут можна піти на заслужений відпочинок у 50 років. На інших роботах треба ще літ п'ять. Отож, важко чи ні боліти, чи не болять, а на фабрикідуть. Чи є серед них «шахтарськинаречені»? Можє, і с, але замало. В«демографічний» експеримент такни владся. Во вся легка промисловостініні старіюча за віком працюючих, зніснена технічно і технологічно, неувіаєна галузь.

Додам — галузь сподівань, які не
справдилися. І ось чому.

Уже пішла, мабуть, від нас у життя економіка газел. Але згадаймо: «П'ятирічку — за чотири роки!» «Якості — робітничу гарантію», «Сьгодні рекорд — завтра норма»... Про що це? Про переплетіння ідеології виробництва. Коли окремі побажання, позбавлені іконали будь-якого економічного ґрунту, стають законом виробничих відносин.

А коні вважали гірше. Десь наприкінці, здається, сімдесятих у нашій промисловості виник рух багатостатківців. На розширену зону обслуговування переходили спочатку одні — зрілі трудовою ентузіази, а потім десятки і сотні. Міркування були такі. Осильши спонукати в стат працівників швидше не можна, треба шукати резерви у людей. Якщо одна тягла може пробігти 20 ч 25 кілометрів зва з міку вкруг верств, то досить три таких тягал, що скоротити одну, яка це робити не зможе.

Звісно, про скорочення і мови не було. Всю жалюгідність надейсплатиці жіночої праці прикривала кимачева плахта недозрілого гасля, яке і заклиало досягнення одиниць збити нормою. Щоб знову взяти під сумнів можливість тквлі і вняти і мовий витон влизиску.

Чи була якась альтернатива? Було і зараз є. На це пішли провідні текстильні компанії світу, які зробили все, щоб удосконалити верстат, спростити до геніальності і усядишності до комп'ютерних систем саме технологію випуску тканин. Не збільшувати зону обслуговування поганою устаткуванням, а поліпшувати техніку, йти далі у розумінні її можливостей, а не можливість зморення працьовитих жінок.

[illegible]

Варто сказати про це ще раз, же йдеться не про верстатні, не про гривні і коней і навіть не про зріз а про нашу багатостраждальну терплячу жінку.

Ціна одного прозріння

Чи відчували Героїні праці, що йдуть у галузі щось не так? Чи ставало прозоріня, яке все-таки припийт до люднин, яка тяжко люте щос 1 майже нічого не отримує за це?

Звісно, ми ще не чули про стрічайний прояв пролетарського еднмв місце минулого літа. Однак, тут кажуть, трохи «побузнли» 1 —

Сталося це скоріше на підтримку шахтарів, аніж на користь текстильників. Оскільки, як було галузі сумно, так і є до цих пір. Чавас рік, може останній, коли працюємо за міфічними дозуваннями продукції або за всеосляйними планами. Ці, часом безпідставні, мрії ентузіастів, які звикли до командних

штувань в середині виробничого організму, поволеньки, але витісняє ринок. Уже кажуть і на Донецькому базовному комбінаті, що треба йти не від великих зобов'язань, а від великих прибутків. Але — куди?

У цьому році підприємства об'єднали знову ліквідовані від нестачі кадрів. Є прямий і вірний шлях — скорочувати збиткові ланки, впроваджувати новітню технологію, навчати людей, і це зробити легко, якщо є зупинити виробництво бодай на рік. Таку розсілін економіка, звісно ж, не дозволяє. Тому треба шукати вдалого поєднання інтересів минулого і майбутнього.

У минулому — псевдокультура монополістичного соціалізму. У майбутньому — спокуса малорозвинутого капіталізму. З усіма аксесуарями ринкових відносин. Навіть з найманим дешевою робочою силою з-за кордону.

Уже говорять, та нагадаю, що сьогодні на підприємствах об'єднанні працюють майже триста в'єтнамців. Чому а галузі пішли на це, зрозумітиється неважко. Залишилися тільки ті, на яких не кличуть до роботи, на яку не згодні навіть молоденькі дівчатка з декількох сіл. Відомо, робітники-наманці приїждять на заробітки. Однізна на Донському савояніному знають, що їм треба працювати на заводі, а батьківщині. Снажимо так: клопотатися багато. І хіба можна розраховувати на ішли, коли навіть на заробел карбованих купити нічого. А якщо здохнуть якіясь дефіцит, то він, дефіцит, підлягає вивезенню з мейсРСР.

Дипляція на це, навіть в'єтнамці
які працюють майже як бєс відпущу-
ток і з повною віддачею, це подумав-
ся, що це не так, як у нас, де люди
вмудрують. Це може, теж своєрідна
проаїрція, за яке і підприємство, і
галузь це сплатить. Отож, чекати
не можна, треба швидко діяти, щоб
кожній усі можливості щодо наймання
людей. Треба налагоджувати поїзди
до Києва, щоб не було ніяких про-
міжних. Це те брїя, у якої виходить
не знаєш ніякої дієвої глибини. Чи не
випити їм останню, надію донема-
є, а не вийти з неї, а вийти з неї, а
не перейти періоду, коли по-
сний соціалізм майже немає, а
не немає і активного капіталізму
в Україні. Покази, покази, покази
безладу, зруйновані вертикалі
структур, змійовані стіль творення
в Україні, це не так, як у нас, де
роблять люди, які вже досягли сво-
го часу вершин і мільйонів почете-
а не пішли вчасно на пенсію!
Можливо, не відпустити їх, а
відпустити скоро!

Звісно, автор цих рядків дивлений від бажання поцінувати дії, життя та нелегке боріння цілого колективу об'єднання, а надто всієї галузі. А досить кинути оком на стан справ, розумієш: запізнаємося. Знову па-ти нам задіш, якщо не з'являть «апостол правди і науки».

[illegible]

Спитають: а що скажете ви? Критикувати всі здатні. Отож, може саме ви у пригоді думка, яку чув уже раз: майбутнє за тям, що подумує про нього вчора. І коли знатимемо про що думали керівники галузі десяти років тому, тоді зможемо зрозуміти зорі загального економічного прозріння, знатимемо і те, чим сповістяться часи прийдешні. Але цього, даю, мало. Треба знати, на що сьогодні дивляться ті, що нерує всіма галузями. А це краще усвідомлювати в стратегію прозріння. Без цього тям звичайні зірні на тьмяному не схмілі не вкажуть істинної дороги.

Леонід САМОЙЛЕНКО.

Персидська затока:

ДЕНЬ ЗА ДНЕМ

«Гаряча» лінія

Напередодні

сухотунних

дій

Більшість учасників анти-іракської коаліції стоїть на тому, що наземні дії в регіоні Імкіними. Президент Франції Міттеран висловив припущення, що вони покинуться досить пізніше, в цьому місяці. Аналогічно думке британського командувача, кіло, що стосуються наступного етапу війни, який залишає їм, що утворюються. Голова американської адміністрації Буш заявив про рішення щодо початку боїв на суходолі командувачу військ США в регіоні, Оаміа генерал Шварцкопф, на його повеління не вартувало діяти американських збройних сил у Персидській затоці, не поспішати віддати наказ про початок наступного бою, бо він знає, поки не впевнений у їхній необхідності.

Обговорення перебути бойових операцій у регіоні й у згодженні подальше дії союзників стануть головною метою візиту в регіон Персидської затоки американського міністра оборони Джей. Там часом американські аеросвіт замикаються про наслідження тут системи безпеки по звичині боїв. На думку секретаря США Бейкера, це потребувало б більш зусиль, ніж сукупність війни, що неперва, чи трагічне подія. Виступили перед американським конгресом, Бейкер, зокрема, зазначив, що заведення цієї міждержавної політики дасть досягнення балансу сил у регіоні, контроль над процесом зброї ереським державами, програма співпраці між діями між багатьма країнами Сауду, формування нової енергетичної стратегії США, аеросвіт і інші бойові сили, які несподівано, пелесинського.

Західні засоби масової інформації продовжують активно обговорювати зваву короля Йорданії Хусейна, який вів війну союзників проти Іраку війною проти всіх арабів на користь імперіалізму. Експерти вважають, що зваву ереським військовим фундаментам і військовим керівникам і промовцям війни, які роздають свої розповіді в регіоні Персидської затоки.

Між тим, у Ер-Ряді представник командувача США заявив, що збито чотири іракських літаків. Як з'ясувалося, літаки знаходилися в повітрі з метою перевірки до Іраку. На аеродромі цієї країни, на аеродромі 136 країн літаків-атомів, які, за заповненням іракського керівництва, замикаються тут до завершення війни. Факт, що авіа котрий день підряд ірак не проводить ракетних випад, на думку союзників, наочно підтверджує успішність дій військово-повітряних сил коаліції по знищенню пусковий установок іракських ракет «Скад». Але більшість експертів не поспішає робити передчасні висновки, оскільки завершення сухопутної фазі розвитку конфлікту.

Наш прес-клуб

ЖАХИ В ЧУВСВІД К

Продовжують розповідь Каріма, людини, яка виросла шість років була охоронцем Саада Хусейна і поцілаєся враженнями на сторінках французького тижневика «Нуель обсерватор».

Весна 1987 року. Війна з Іраном була у розпалі. В той день Карім перебував поруч з Саадом Хусейном. Прийшов командир іракських ВПС Шаабан і повідомив новину: американського ракетного збито іракський літак «Сюпер-Етайд». який повертався з нальоту на Іран. Саадом зажадав негайних пояснень від держдержпартаменту США. Йому відповіли, молдав, американський військовий корабель має право обстріляти який завгодно літак, що замикається в його зоні безпеки.

«Саадом заохотив помститися...» — розповів Карім. — Дня через 40 після цього йому повідомили, що біля узбережжя Бахрейну захопили американський військовий корабель «Старк». Це був модерний фрегат з 200 моряками на борту. Саадом Хусейн дав наказ підготувати найкращого пілота для цілком таємного і дуже небезпечного завдання — нальоту на «Старк». Для виконання акції було призначено 23-річного льотчика — двоюрідного брата Каріма. який працював пілотом у Франції.

17 травня 1987 року йому «Міраж F-1» піднявся з аеродрому і взяв курс на затоку. Коли його локатор виявив фрегат за 40 кілометрів, пілот вистрелив першу ракету «Еносет» за горючим і потім другу, щоб задути більшої шпиди унінувати удару у відповіду. Командир «Старку» навіть не підозрював, що на його корабель мчить ракети з швидкістю 800 кілометрів на годину. Через хвилину почувся два вибухи. І раптом згорів один із величезних пробірок. Загинуло 37 чоловік, що близько десятих було поранено. Таксист пілот збрив його над кораблем і сфотографував палаючий «Старк».

У той же день його викликали до президентського палацу. «Я заваду удару по американській цілі і розділ її участі». Саадом Хусейн підвищив молодого героя до бригадного генерала і вручив йому цю іракську нагороду — медаль «Героя Нації». Через декілька днів на прес-конференції трохи менш корисними повідомили про збиття іракського льотчика. Багдадський режим вивчився перед Сполученими Штатами. Рішенням забили нагороду було висловлено співчуття у зв'язку з цим «ненасмисленим актом». Згідно з офіційною версією, цей льотчик і сьогодні знаходиться в полоні.

У квітні 1988 року трапився випадок, після якого у Каріма виникла настирлива ідея вбити Саада Хусейна. А сталося ось що. Коли президент заїхав у селище Бейджі, 80-річна жінка, яка втратила розум після загинув на війні дядька свого сина, крикнула йому: «Ти лжець! Ти жаний, а мій син

мертвий! Вогул! Вибий!» Саадом нічого не відповів, але сказав одному із охоронців: «Побийте її». Хоча на бачили показати бодай аїну, охоронці виконали наказ. Через 20 хвилин їх зобови бачити залиті кров'ю. Жінка померла.

Карім міг би забути жахливу багдадську війну і свої втрачені літлі, але пробацит Саадом жовіство старої селянки він не міг. На другий день Карім вернувся біля палати президента. Коли Саадом вийшов з неї у феудискому одязі, він сів у свій автомобіль. «Це трапилося на другий день після смерті старої. Саадом створив першу мною зовсім беззахисний. Але я не наважисся стріляти і дуже жре про цілоу!»

Залишався державний переворот. Справа йшла повільно, проте політична підтримка була знайдена і потрібно було дочекатися слушної нагоди. Така нагода трапилася. У січні 1989 року Саадом Хусейн провів великий парад. «Всі машини, що брали у ньому участь, були пронумеровані», каже Карім. «З іменем кожного ударника. Саадом стов на трибуни, одягнений у броньований костюм. Він розпочав парад, до якого приєднався танк T-72 із зарядженою гарматою. Всередині сиділо сім чоловік. Вони мали гармати, що гранат і автоматичних набоїв. Коли танк вже знаходився за 50 метрів від трибун, на нього вистрілили двома ракетами. «Ще це за машина без смера?» — закричав танк. Танк змінив оточили чотири десикти охоронців. Саадом Хусейн збів, але повернувся назад. Пізніше 19 змовників були страчені.

Каріму дали завдання жити міністра оборони Адама Хейрала. Президент не міг змирисати з великою популярністю, яку той здобув у роки війни з Іраном не тільки в арабів, але й в уній країн. Карім каже: «Я повинен був або виконати наказ, або викликати до себе пілота, який збив смерть». Гибель було 5 травня 1989 року чотири охоронці підійшли до вертольота міністра. Вони протиснули повідомили: «Чи підняли налім мове покриття під заднім сидінням і встановили чотири брукси триггерують». Голосом механізм. Зробили все так, щоб нічого не було помітно. Потім навели механізм рівно на годину. Адама Хейрала посила за Саадом Хусейном і вивели до Багдада».

Карім перебував на диспетчерській вежі, коли сигнал від вертольота раптово зник з екрана локатора. Була саме 16 година. Машина розвалялася у повітрі через 15 хвилин після вильоту. Вірна людина Хусейна Каїма Хасан померла. Карім від імені президента Следило прийшло до

висновку, що це — нещасний випадок, який стався в результаті пілотної бурі.

Карім який наліт на державний переворот (який поспішно відхилився) і під загрозю страсти. А тут йому довірили ще одне завдання. Треба було вбити до Барош. щоб підготувати Енріоніа для Барзана, зведеного брата Саада Хусейна. Перед відльотом Каріму відосовили список найближчого в Ірану язича, якого згинувавували у шпінтуванні на військовому заводі. «В'їзні, сідів у номері 1213. Це була бордато молода людина, дуже худі і бліда, як мерше. Він лежав стов на ногах, а на його грудях були сліди від любові. В'їзні кричав: «Я не винний! Згинувавували росинася на очах». Через кілька днів, 8 березня 1990 року, незважаючи на дипломатичні демарші та протести Заходу, британські війська ввійшли до Багдаду був повисшений у Багдаді.

27 березня цього ж року Карім вийшов у тризале відраження до Югославії. Угорщина, Швейцарія, Франція. Він відвідував аеропорти і готелі, де зустрічався з невідомими людьми. В обмін на паролі вони передавали йому папери для людей Барзана, державного секретаря. Багдад був зрушений роботою іракських спецслужб в Європі і добував електронні чи ядерні компоненти військового призначення.

Після повернення до Іраку Карім зрозумів, що настали його останні дні. На початку серпня Багдад аннуливав факти участь військ до війни з Кувейтом. Планувалося захопити цю країну пхатих швейків, щоб «бажати виникати між Іраку. Безпосередньо перед вторгненням Карім був останню розмову по телефону між Саадом, Карімом та еміром Кувейту шейхом Діабом. Вона була схожа на волевіль. «Як ти поклався, шейку Діабі, аніжмо запитав Каріма: «Слава богу», — відповів шейх. «Ти обираєш?» Обидва думали в бода. Шейх сказав: «Слава богу». Карім сказав: «Слава богу», — сказав Хусейн ішим тоном, — сидіти в Кувейті ти вже не буди. Ниступиш, моч іракських війська захопили Кувейт».

Через кілька днів Карім опинився поблизу Саада Хусейна. Того дня Карім сказав, а потім записав: «З'ясувалося, Карім, що ти антагусті адвокатом іракців за урядом». Карім мав, на увазі, слова Каріма, які той сказав під час перебування в Європі. В присутності Барзана на війні Карім був найбільш зв'язковий була з Тунісу або Лівану, а не іракці. А Саадом не терпить критики. На його похвалу: «У нього вустах ці слова нагадували ній глянційним».

Наприкінці серпня Карім попередив своїх друзів-змовників і зник у пустах.

(Закінчення. Початок дивіться у 27 номері «Глобусу»).

Лист із Берліна

НІМЕЧЧИНА: АНТИВОЙСНІ ВИСТУПИ

Ще пера початком бойових дій союзників проти Іраку по всій Німеччині відбулися публічні демонстрації з участю представників церковних, професійних та студентських організацій. Попри тісні політичні зв'язки з Сполученими Штатами, німці до останнього моменту намагалися запобігти кривавим биттям на Близькому Сході. Після війни війни антивоєнної настрої у ФРН посилилися. Зважаючи на це, офіційні Бонн не виявляв готовності брати безпосередню участь в анти-іракській коаліції. Крім того, урядові кола перебували під великим тиском з боку суцільно-демократичної суцільно-постійно посилалися на діючу конституцію країни, яка забороняє участь німців у війнах надалі зовні. Німецька армія також заборонено втручатися до внутрішньополітичних справ держави-сусідки.

Однак таке нейтральне ставлення німецьких політиків ніяк одразу ж викликало найбільше роздратування у Вашингтоні. Його особливо поспішали після того, як американська преса викрила величезну факти участь німців у війні з Іраном. Висхідних фірм у спорядженні іракських військових об'єктів та передачі модерної технології Багдаду. Висхідних антивійських дипломатів США, зокрема після кількох візитів американських держсекретаря Бейкера до Бонну, німецький уряд був змушений спрямувати до Туреччини свою військову авіацію для надання їй релі потребні допомоги союзним силам. Водночас німецьким пілотам заборонено вести активні воєнні дії проти Іраку.

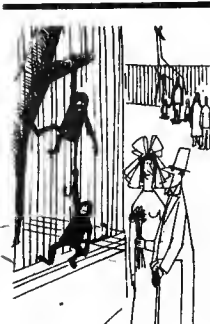
Проте конфлікт у районі Персидської затоки і сьогодні викликає рішучі протести громадськості ФРН. У всіх церквах Німеччини відбуваються молебні проти війни; «Всім я вштовпувати мир. Тримайте багатий іракський нафту під тиском: «Ніхто не крадім крові за кувейтську нафту!»

Богдан ОСАДУХ, пореспондент «Глобусу»

Україна».

Берлін.

ПОСМІХИТЬСЯ

— Баччи, яка щаслива я дівра! Має чоловіка! «Світ в захід» (СФР).

ЕХ, БІЛИЙ ПАРОПЛАВ!

Хто ж нас в юності не мріяв про далекі мандри по морях і океанах, названих країнами. А ці дівчата і хлопці не тільки мріяли, а й анували до навчальних закладів, які готують кухарів, барманів, офіціантів для роботи на судах Чорноморського морського пароства і об'єднань «Раданське Дунайське пароство».

А у Києві вони приїздили на другий республіканський огляд професійної майстерності, спонсорами якого стали Чорноморське морське пароство, об'єднання «Раданське Дунайське пароство» і готельний комплекс «Братіслава».

Теоретична частина конкурсу проходила у Київському технікумі готельного господарства, а те, чого їх навчили педагогів, хлопців і дівчат демонстрували у готелі «Братіслава». Екзаменатори у них були кваліфіковані. Багато десятків років а системі інструкції працюють готельні жюрі — директор київського ресторану «Дніпро» В. Христинко, член жюрі — директор готельного комплексу «Братіслава»

Х. Рогова, директор ресторану «Братіслава» Т. Мурашко. На конкурс приїздили і надробники з Одеси та Ізмаїла, щоб приїждити до них, хто згадає хвилювання навчання може відійти на білий пароплав і обслужувати на ньому радянських та іноземних туристів.

Як і на кожному конкурсі, тут анували еристрії, аюції, що і знав наш фотокореспондент Микола Козловський. Правда, ха кадром залишилися чевки еристрії В. Федорченко, О. Стюгінено, М. Марченко, Л. Павлова, які анувалися на мовних, ніж учасників. Але саме вони дадуть путівки у далекі мандри учасникам огляду.

Хочу відзначити, що а останні роки український сараїс зробив крок уперед, — сказав Х. Рогова. — І ті дівчата, і хлопці, яких ми бачили на конкурсі, стануть сервісними майстрами. Педагогам ха них не доведеться морочити.

ОТОЖ, З КОНКУРСУ — НА БІЛІ ПАРОПЛАВИ!

ЧІБ У НА МАТИ, КОЛЕГО?

Лікар — очима лікаря

І лікарі хворіють, і їхні родини — ось коли диньмося на ноги очима пацієнтів. І що ж бачимо?

«Швидка допомога» завізла мою стареньку матір до урологічного відділення Харківської обласної клінічної лікарни. На базі відділення розташованого в спеціально збудованому приміщенні, забезпеченому сучасним обладнанням і високопрофесійними кадрами, розгорнуто кафедру урології Українського інституту власного лікаря та кафедру урології Харківського єдиного інституту, які очолюють такі відомі спеціалісти, як професори А. Перевезу та В. Шановал. Де ж діло, каже, як не тут? Та минає дні — і я випадов у рожевий табір відсутності до чотирьох бід, яку спостерігаю в відділенні, щоб ніде не зустрічав. Хворі відчували себе тут просто зайвими.

Як, наприклад, така деталь: книжки для викупи чергової медсестри, розташовані в ліжковій, не працюють. Як викласти чергову? Що кричати, що стукати по спині лікарів. Якщо пацієнт поруч із кімнатою чергової медсестри докидає «дзвоником». А якщо ні? Та навіть коли почують хворі, це не означає, що йому прийдеться допомогти.

Санітарки, як правило, зайняті прибиранням просторих коридорів і холів, то їх не з того, щоб мігати бідувати хворому чи подавати йому суму. Все це — справа рідних. Все тому, у кого їх немає або вони зайняті. Одинока пенсіонерка може годинами лежати в власних екскрементах, поки суміні не підійде галет.

Медичні сестри теж не настільки гості у палатах. Розв'язують зв'язку добу норму ліку, а хто приймає їх тричі в день, що — один раз, а хто — ховає у тумбочку, бо сестра не поспіє, як ліжко його.

Щодо лікарів, то вони не

вважають за обов'язок кожного дня робити обхід. Або операція в них, або конференція. А найчастіше сидять в ординаторській і пишуть, пишуть. Завернула яжся у матеріну історію хвороби і як не здивувалася, побачивши там щоденні записи лікаря В. Ярославського, який з'являвся в палаті не частіше, ніж двічі на тиждень. Та що говорити про матір? Я лікар і без допомогі персоналу обходився. А як було людям, чия родичка не розумілася у медицині? У мене на очах протомити тріпотіть від наростаючої уремії виражала жінка. Її потрібно було тримати в реанімації — вона ж майже без нагляду лікарів лежала у звичайній палаті. А поряд мучилася й інша: по-трапились під машину, вона одержала серйозні пошкодження — чоловік не міг прогнестися, щоб до неї підійти лікар.

Були, правда, у відділенні хворі, до яких персонал ставився уважніше. І саме собою напрашувалося запитання: чому? Вечорами хворі обмінювалися інформацією, яка пролила світло на це явище. Соромно було слухати, коли розповідали, що йому і силки «дає». За мою нашу медицину соромно.

Не спіймавши, як кажуць, не зможу, тому я не буду тут називати прізвища. Тут — не буду, а ось завідувач І. Шевлюк, професором А. Перевезу та В. Шановал називаю, але вони слухати не захотіли. Перевеза прикусила мене покинути призначення, коли я як член координаційної ради Асоціації лікарів СРРР виступив на загальній планшці Уроцентру. А Шановал зобов'язав мене, коли я прийшов на лікарську конференцію в лекційний зал. Подався до головного лікаря обласної лікарні Ю. Семченка — і той не заважав знати про те, що відбувається в урологічному

відділенні. Ось коли я зрозумів І. Петровську, дочку відомого професора С. Сильничкова (його інститутські лекції досі пам'ятаю), яка на своїй випробувала порядки, що панували в Уроцентрі, але на мою пропозицію повернутися до них увагу керівництва лікарні відповіла:

— А що це дасть? Мені ж доведеться ще й раз тут лежати.

Так розмірковувала людина, яка сама за фактом лікар. Що вже говорити про звичайних хворих? Вони мовчати зможуть збудитися нервово. Тож не здивувалася я, коли на своє звернення до прокуратури Московського району Харкова, пересланого до обласного відділу охорони здоров'я, одержав відповідь заступника завідувача В. Минаєва, в якій було сказано, що наведеної скарги факти не підтвердились.

Мені б замовкнути, бо вже одержав за байдужість (не попередилиши ж мене, ні сестру по випуску матері). Підсилюючи поклали на носилки і відіслали на адресою сестри, де і поклали під зачиненими дверима. Там і знайшли стареньку у напісвідомому стані. Мені одне не стосується те, про що пишу. Шкода людей, які мучаться в Уроцентрі. Болить душа і жаль такої медицини, на яку кидають тільки деякі співробітники згаданого відділення.

Знаю: мене можуть звинуватити в упередженості, адже в Уроцентрі лежала моя мати. Але я не прошу вірити на слово. Хай би висіхали, а далі хоч на суд подай, якщо займатиме наклепником. Так ні? І знати про це ми хочемо? Сидіти зачинилися — через загальну збуреність до завідувача обласним відділом охорони здоров'я, а також до головного медичного офіційного фільму, в якому у чоловіка, що явився надміру жорстокості, запитали — чи була у нього мати. Справді, важко уявити, що народився

ний земною жінкою не має в душі бодай краплини людяності. Ось і я запитую вас: чи є у нас мати, колеги? Уявіть її розлізлого тяжкою хворобою на ліжку у згадуваному медичному закладі. Невже не страшно? Тоді мені страшно за вас.

Семеря СЛІННИЙ,
член координаційної ради
Асоціації лікарів
СРРР,
Харків.

Від редакції: Чи може такий лист зачинити йогося бездумний? Тож сподіваємося, що факти, які хотів би повідомити його автор (тут ми їх не наводимо із зрозумілих міркувань), будуть ретельно перевірені обласним відділом охорони здоров'я, а про результати невірні будуть поінформовані вгору та редакції.

І лікарі хворіють, і їхні родини — ось коли вони диньмося на ноги очима пацієнтів.

Саме так поведінка на колег з урологічного відділення

Харківської обласної клінічної лікарні член координаційної ради Асоціації лікарів СРРР С. Сліний, після чого визнає за потрібне звернутися до керівництва Харківського обласного відділу охорони здоров'я з проханням перевірити факти бездумного ставлення до хворих з боку персоналу згаданого відділення.

КОГО ДІВА НА...

Запам'ятаймо адресу

Знаєте, чим підірвала мене ця жінка? Не обиділа мене. Так і сказала присутнім на сеансі: дива не обійшло. Не поспішайте відмовлятися від ліків та процедур, розв'язують медичними. Я ж постаріюся підготувати ваш організм до лікування, зроблю його пририватним. Тож розслабтеся, відпочиньтеся...

Лікувала мелодія, покладала вапни думки. Навіть мене приривало до ліжков. Та — справа передуми. І я намагався побороти себе у виступах і вступовував в зал. Саме тоді, коли приривало до ліжков, Олександрівна заборонила розповідати очі.

Вже після сеансу ми я не зустрілися ніколи, і я відчув: переді мною не була. Поглядом пронизувала насправу. «Я людина проста» — час од часу повторювала Олександрівна. А я їй думав: «Ой, яка непростат!» Хоч і поводити себе без витію. Навіть оце її «дива не обійшло» звернення до людей, які якрза за дивом і приривали: від простоти вони чи напавши?

Неоніла Олександрівна по-

ясно: лікувальний процес не може відбуватися там, де зберігається велика кількість різних людей. Адже починається мій із контакту хворих з лікарем. Словачка контакт, а вже потім — лікування. Тож на прийом до Неоніли Вегери відшукуємо в Науково-одорологічній центр нетрадиційних методів лікування. Там же практикують і лікарі, які консультують відвідувачів сеансів Вегери: радіолог, який поспіває, та ендокринолог — Маргарита Роджественська. Вони лікарі-клініцисти з великим досвідом роботи.

Саме Неоніла Олександрівна наспіває і психотерапевт, володіє методами як традиційної, так і нетрадиційної медицини. Заслужений лікар УРСР, має також диплом, завірений усім відомою Діагностичною Давидовою, який надає право займатися безоплатним масажем. Різноманітні знання дозволили Неонілі Олександрівні знайти власні

стежки в лікуванні психозахворювань.

Що наведено Вегери на думку саме так організувати сеанси? У наш час нерозв'язно і дивно поводити, наскільки можливостей відновити душевну та фізичну силу. Медицина в очах багатьох себе скомпрометувала. А задушлив — реклами екстрактиві. Одне їм я змінюється на інше. Люди кидаються від одного лікаря до другого. Дехто знаходить «свого», інші — розчаровуються в усіх разом, бо не одержують очікуваного дива. Спостерігаючи за цим, Неоніла Олександрівна й дійшла висновку: треба не на диво залучувати людей, а на можливість попрацювати здоров'я. При «сеансах», які проводять у приміщенні Громадського медичного та культурно-освітнього центру Київського міськомуні та обкому КПУ, організовано консультації з психіатрії.

Завдаюсь б, усе добре: є кваліфіковані лікарі, є в них гідність. Та Вегера вважала, що лікарі треба подати їй дещо більше. Зараз на сеанси потрапляють випадкові люди (зрозуміло, крім тих,

хто вже давно знає Неонілу Олександрівну), а добре було б організувати візнітні сеанси — до трудових колективів, у школи. У кого є можливість витратити суботу на своє здоров'я, і саме по суботах відбуваються сеанси? Особливо зайняті жінки, саме вони переважають і тому потребують платирини. Ось і прийшли б до них лікарі на підтримку. А дити? Чи ставлять дитину за поведінку, бо бігають на переверхах. А чн завиди не дають знати, що у дітей є фізіологічна потреба рухатися після тривалого сидіння за партою? Інші лікарі старіють віку потребують лікарської уваги з інших причин.

Скажіть: звідки гроші на ті консультації? А я запитаю: неже їм не знайдуть для своїх людей професійної мітети? Що ж до школярів: батьки не відмовляються б заплатити за консультацію, яку дитині сьогодні практично немає б одержати, хіба що на сторінках сумнівної друкованої продукції, яка заповнена раними.

Тож пропонуємо: замість того, щоб шукати дива по клубах та стадіонах, завітуйте до людей, які справді хочуть вам допомогти. Запам'ятайте адресу: Ніта, вулиця Володимирська, 47. І — шаста мамі!

Олександр СВІГРАШНИЙ,
Київ.

Звідусь нас запрошують і дитячорі — є можливість від одного екстрактиві до другого в надії побороти свої хвороби. Діагно адресу, за якою ви справді знайдете спеціалістів, готових надати вам допомогу. Завітуйте до Науково-одорологічного центру нетрадиційних методів лікування.

над «і»

шести головного редактора

тавимо разом

КИ З ЛИСТІВ, ЯКИМИ ЧИТАЧІ
УЛИСЯ НА СТАТТЮ «КІЛЬКА
ОК НАД «І», НАДРУКОВАНУ
«ГОЛОСІ УКРАЇНИ» 11 СІЧНЯ

ментях ара-
менності, ті-
дешість гото-
вити, аби лиш
О. Мороза.
розсудли-
ого прикладі
С. Гу-
ого ж аона
ше нікуди.
ШЕВЧЕНКО.

лер, не буде. Ви недооцінюєте
спеціалістів — не комуністів.
М. ПІВЕНЬ,
кологоспінник.
Лиліводолинський район,
Сумська область.

Хочеться повірити, що очо-
лювана вами редколегія вірою
і правдою, словом і ділом,
совістю і серцем служитиме
найсвітлішій ідеї братолюб'я і
єднання.

І. ЄРЕМОНКО,
економіст.
Велика Олександрівка,
Херсонська область.

Згоден, що старий Союз
уже неможливий. Не той час,
не ті обставини, не той народ.
Іде законний розпад ім-
перії. З. Бжезінський написав
так: «Маркс охарактеризував
Російську імперію як «тюрму
народів». Сталін перетворив її
в центар нації, а за Горба-
чова радянська імперія обер-
тається на вулкан нації».

Підтримую ашу думку, що
економічні, політичні, військо-
ві і інші відносини між суве-
ренними республіками повинні
бути горизонтальними, і са-
мі республіки можуть делегу-
вати за своїм, а не чийсь
бажанням, частку своїх повно-
важень центру.

Стосунки між республіками
і центром повинні будуватися
як у країнах Європейського
співтовариства.

«Комунізм — утопія, а от-
же, компартія і її ідеологія
— утопія.
...Нашому українському на-
родові треба повернути ав-
торитарну національну гід-
ність, мову, культуру, історію,
покласти боротьбу проти лід-
риву генофонду нації, звіль-

нити від тотальної русифікації,
від імперського шовінізму. Я
не внію в цьому російський
народ, матеріально він живе
гірше за українців. Але не
піддається етноциду з боку
системи.

Я проти того, щоб усі кому-
ністи залишили посади. Серед
них є багато порядних, ком-
петентних і чесних людей, але
є й багато профанів, а то й
злочинців, яких треба в ший
гнати, але своєю партійністю
вони захищені й тоді, коли
приносять шкоду...

І. МЕЛЕЖИК.
Лоханцький район,
Полтавська область.

У своїх роздумах про побуду-
вання суверенної України ви
пропонуєте посперечатися, але
то ж з комуністами посміє
сперечатися. Люди залюбки
репресіями і з острахом чека-
ють ноших...

В. ІВАЩЕНКО.
Хорол,
Полтавська область.

Багато в чому я з вами згоден
на всі сто відсотків. У нас
одна думка — про суверенну
Україну. Але якщо ви знову го-
ворите, що комуністи мають

суверенною державою, рівно-
правним членом Союзу суве-
рених держав.

М. ГНЕСЬ,
пенсіонер.
Славутський район,
Хмельницька область.

Україні, агодеи з вами, по-
трібна національна згода.
Думаю, що в переважній бі-
льшості хоче цього й парла-
ментська опозиція. Але пер-
ший крок до згоди повинна
зробити парламентська біль-
шість...

Вважаю, що при проведенні
референдуму у бюлетенях має
бути три формулювання, а
саме:

1. Союз суверених держав.
2. Абсолютна суверенність держав — самостійність.
3. Співдружність суверених держав.

Переконаний, що якщо пар-
ламент України за формулю-
вання в державних утворах
взяв о заступ Голови
Верхньої Ради В. Гриньова
й його співробітників про
співдружність суверених дер-
жав, то це консолідувало б
парламент і встановило б ба-
жану згоду в Україні...

А. ДМИТРУК,
інженер.
Хмельницький.

Ви пишете, що в деяких
республіканських газетах на-
гнітаються жахи. Згоден. Та
ви б могли і назвати ці газе-
ти. Наприклад, «Правду Укра-
їни».

Ви стверджуєте, що без ак-

народ, а не партія. І взагалі,
нащо ви взялися у статті за-
хищати парламентську біль-
шість?

С. БУЛАВА,
робітник.
Хорол,
Полтавська область.

Тільки незалежна Компартія
України може діяти в інтер-
есах українського народу.

М. КАРАСЬ.
Чернігів.

Ваша стаття «Кілька крапок
над «і» розвіяла мої розчару-
вання. Згоден з вами, що не-
достойних треба гнати з ря-
дів Компартії. Але треба й на-
зивати їх.

А хіба можна поставити
крапку над «і», коли реаніму-
ють Степана Бандеру, ката ба-
гатьох замучених?

Чому нам усіма засобами
масової інформації тлумачать
про діаспору? Що, у нас на
Україні немає видатних дія-
чів культурної й науки, а тіль-
ки в діаспорі?

Чому республіканське радіо
навідує нас піснями сівочес-
тильцями? Що видатного во-
ни зробили для України?

Бажаю, щоб «Голос Украї-
ни» правдиво звучав, висвітлю-
ючи життя і Сходу, і Захо-
ду, і Півдня, і Півночі респуб-
ліки.

В. ОВЕРЧУК,
навідник сільськогоспо-
дарських наук.
Бородянський район,
Київська область.

Економічні загрози потрібні
всім, кожній з суверених
республік, але не такі не-
зграбні, як тепер, коли одні
й ті ж комплектуючі деталі
йдуть зустрічними потоками,
як ви пишете...

Згоден, що Росія чинить
правильно, коли не хоче, щоб
центр безконтрольно розпо-
ряджався її багатствами, в то-
му числі й грошовими при-
бутками. Україна теж мусить
зайняти таку позицію. Центр
може розпоряджатися лише
тим, що йому передадуть рес-
публіки, і звітувати перед рес-
публіками...

Вибачте за мовні помилки,
останній раз писав рідною мо-
вою десь 55 років тому...

О. ТОРЯНИК.
Харків.

В газеті «Голос України» від
11. 01. 91 р. № 7 в статті «Кі-
лька крапок над «і»» детально
розгорнуто тему консолідації
українського суспільства.

Прощу продовжити цю тему
в наступних номерах «Голосу
України», з такою ж деталі-
ністю, під назвою:

«Репресії київських студен-
тів — триумф «консолідації су-
спільства» і відмовисті на та-
кі залякування».

1. Як ви дивитеся на репресії
студентів в правій суве-
ренній Україні?

2. Чому ще ачора майже
всі вимоги київських студен-
тів підтримала Верховна Ра-
да УРСР, а сьогодні їх про-
бують репресувати, навіть
«шукаючи» зброю?

3. Як ви будете реагувати,
якщо вогнепальну зброю за-
вже все-таки «знайдуть» у сту-
дентів, як «знаходили» у їх-
ніх батьків у 1930, 1933, 1937,
1939, 1945, 1950 і наступних
роках?

4. В чім логішвили нівські
студенти — вони теж «попби-
ли» локкоанка Гриньова,
антрал паровоз і т. д., як це
пришували нам 1937 року?

тнаної участі комуністів по-
будувати суверенну Україну
неможливо. Але без яких:
комуністично-демократів чи ЦК?
Якщо ви маєте на увазі саме
комуністично-демократів, то я,
безпартійний, згоден з вами...

Думаю, у газети добре май-
бутиме.

О. ПОНОМАРЕНКО.
Чернігів.

Я прослужив в органах МВС
26 років. Дослужився до стар-
шого офіцера. Мені сподоба-
вся стаття 7 у

статті 3. Лабунська. «Націо-
нальний айсберг».

Хай газета протистоїть роз-
брату.

Одне боюсь, щоб якісь си-
ли не ставили вам пали в
коlessa і не спробували поав-
нути вас аправо...

А. ШМІЛО.
Житомир.

Правильно ви написали:
«...комунізм був і залишається
солідною і благородною
наздою для нашої країни, а
не чимось реальним». Чому
ж не додате, що це назва
для всіх країн світу?

Всі злочини минулих радян-
ських часів творилися виключ-
но руками комуністів. І один
одного вони тортували, і ви-
ключали з партії, а потім за-
суджували безвинних... А за-
те, що аубожіння, трудящих
прогресували всі роки перебу-
довн, — хто відповість?..

Н. ЧОРНОВОЛ,
пенсіонерка.
Олександрійський район,
Кіровоградська область.

Цілоком і повністю поділяю
вашу позицію про суверені-
тет усіх республік. Це — єди-
ний вихід з політичного й еко-
номічного тупика. Нам треба
швидше, не втрачаючи ено-
мічних зв'язків, розмежу-
ватися...

В. КОРОТИЧ.
Харцизьк,
Донецька область.

Перемогу у війні одержав

Замість

Головна думка суверенності

Спочатку думав дати роз-
горнутий коментар. Навіть
планував, щоб чогось не
забути. А листи продовжува-
ли надходити. В останній по-
пті — ще двадцять п'ять.
Тому обійдусь, замість ко-
ментаря, кількома тезами. А
рядні з листів, що ще наді-
шли, — для наступної до-
бірки.

Втім, один з листів ос-
тайнової пошти я таки не
втримався, включив вже у
цю добірку. Слабкість, знаєте,
не кожного дня нашого бра-
та порівнюють з божествен-
ним автором Біблії. Спасибі
Григорію Івановичу Пухкалу
за щедру перебільшення. А
для рівноваги — рядні з то-
го листа, в якому мене на-
зивають брехуном і т. д.

Не всі автори вказують
своє ім'я повністю. Тому зму-
шений був у підписах обхо-
дитися першою літерою.
Вибірні з листів робив за
принципом, щоб часто не по-
вторювались схожі думки, ци-
тував ті місця, де автори до-
повнюють один одного, або
під іншим ракурсом бачать
одні й ті ж факти.

Всі автори листів — за
суверенну Україну, майже
всі — за співдружність дій-
сно рівноправних держав.

Справді, правий один з ав-
торів, виступити із статтю
«Кілька крапок над «і»» мене
спонукали публікації в «Прав-
де України» під шапкою
«Союзний договір». Чого ті-
льки там нема! Один автор,
водій, бідається, де будемо
брати «Волги» для таксона-
ків, якщо «разрушим наш
Союз».

Інший, секретар парткому
заводу, запевняє, що Союз
потрібен тому, що союзний
уряд «в критическую минуту
нам поможет», тобто дасть
валюту суміжникам цього за-
воду для закупівлі олова
і т. д. Господи, чи знав світ
щось примітивніше, ніж та-
кий рівень мислення? Не хви-
люйтесь, товаришу таксист,
«Волги» чи інші машини бу-
дуть. Нам є що продавати
Росії, а їй є що купувати у
нас. А щодо валютки, то я в
Союзі, тобто в центрі, не ба-
чу жодного верстага, який
б друкував долари чи фран-
ки або виробляв золото. То
все республіки несуть у
центр своє добро, в тому чис-
лі зароблену валюту. Або
центр залязати в іноземні
борги, за які розплачуватися
знову ж такі поборами з рес-
публік. Вам дуже подобаєть-

ся, коли, не
роблять бор-
ником нема-
танні по Со-
вже 9 міль-
рік)!

Тепер що.
Вітчизняної
торка, щоб
компартії у
ти, говорять
брат і батьки
муїстами.
КПРС з Ме-
ставляє йом-
левського. Я
ва, Черняхів-
кого, додати,
шали були і
зрештою, не
людей ідеї
датного по-
лоземелья,
тисяч політр-
мн підіймали
першими гни-
ки тисячі за-
вважайте ко-
десятих тис-
разом з сер-
комсомольсь-
ба це можна
ку?! А голо-
гайзувала е-
зв'язок фрон-
таризацію е-
толку резер-
ткої дисципл-

Безперечно
воюючи за в-
гато зробив,
армію напер-
під час неї
втручався. І
все ж орган-
та для здоб-
проведена ко-
колосальною
озброєним о-
Свята пра-
щину любля-
муністи. Але
джує протил-
А тепер —
хочеться авте-
України —
своїй внутрі-
економічній
нтий діяль-
— правової,
з толерантні-
партій, а не
самовитим п-

Народ, то-
49 мільйонів
й найчислен-
раїни. Це по-
кожний політ-
Чи потрібен
трібен Союз
Але який п-
Раді в липні
я мав можл-

ам, що а так-
дні її дуже
ють?..

В. С.

Орджонікід
Дніпропетро-

Одержую
доволений. О-
балась стаття
над «і». Якби
ську силу, то
статтю настіль-
для всіх под-
керівників р-
бажало суав-
В ній кожне
ський канон,
ведливо те,
народ і те,
раз, а голоав-
лі, який Союз
потрібен...

Та біда в
тан розуміть
веренної Укр-

Ті, що зна-
керівництві, н-

Не мавчи економічної ос-
віти, все ж розумію ефентіа-
ність для ринкової економіки
єдиного економічного про-
стор, однак якщо цей про-
стор став простором безгоспо-
дарності і безглуздя, то від
нього краще відгородитися і
власними законами, і митни-
цями, і власною валютою.

П. ТЮХТИС,
службовець, юрист.
Макарів,
Київська область.

Тов. Правденно, ви стверд-
жуєте, що від тих, хто зрадя
ідеалі своєї партії, вона по-
збавиться. А чи не думаєте

Тов. Правденно, ви стверд-
жуєте, що від тих, хто зрадя
ідеалі своєї партії, вона по-
збавиться. А чи не думаєте

Тов. Правденно, ви стверд-
жуєте, що від тих, хто зрадя
ідеалі своєї партії, вона по-
збавиться. А чи не думаєте

оріавао, ріа-
ном Союзу су-
а.
М. ГРЕШ,
пенсіонер,
район,
область.

в, ани, по-
зальн, зяго-
пераажий бі-
цого і парла-
ації. Але пер-
агоди повина
аментськ біл-

прі проведенні
богетанськ ма-
муполовин, а
ерини держа-
на суверенні-
сності. Сіє суверенні-
сності суверенні-
сності.

що якби пра-
аа форму чла-
вн утворення
вуп. Голова
Р. Гріно-
пробітніа про
аренніа до-
решуваало б
а Україні...

А. ДИМТРИ,
інженер,
що, а дев'я-
ні гадаєх на-
м. Згодеа. Та
мазати ці газа-
«Правду Укра-
їни, що без які-

ка, а дев'я-
ні гадаєх на-
м. Згодеа. Та
мазати ці газа-
«Правду Укра-
їни, що без які-

ка, а дев'я-
ні гадаєх на-
м. Згодеа. Та
мазати ці газа-
«Правду Укра-
їни, що без які-

ка, а дев'я-
ні гадаєх на-
м. Згодеа. Та
мазати ці газа-
«Правду Укра-
їни, що без які-

ка, а дев'я-
ні гадаєх на-
м. Згодеа. Та
мазати ці газа-
«Правду Укра-
їни, що без які-

ка, а дев'я-
ні гадаєх на-
м. Згодеа. Та
мазати ці газа-
«Правду Укра-
їни, що без які-

ка, а дев'я-
ні гадаєх на-
м. Згодеа. Та
мазати ці газа-
«Правду Укра-
їни, що без які-

ка, а дев'я-
ні гадаєх на-
м. Згодеа. Та
мазати ці газа-
«Правду Укра-
їни, що без які-

ка, а дев'я-
ні гадаєх на-
м. Згодеа. Та
мазати ці газа-
«Правду Укра-
їни, що без які-

ка, а дев'я-
ні гадаєх на-
м. Згодеа. Та
мазати ці газа-
«Правду Укра-
їни, що без які-

ка, а дев'я-
ні гадаєх на-
м. Згодеа. Та
мазати ці газа-
«Правду Укра-
їни, що без які-

Замість коментаря ОЛОВАНА ДУМКА ЄДИНА — суверенна Україна

Спочатку думав дати розгорнутий коментар. Навіть шість слів, щоб чогось не забути. А листи продовжують надходити. В останній пошті — ще додасть п'ять. Тому обійдусь, замість коментаря, кількома тезами. А рідня з листів, що ще надійшли, — для наступного до-бірки.

Втім, один з листів обстоїливо пошля і так не витримає, включив вже у довідку. Слабкість, знаєте, не кожного дня такого рівня порівняють з божественним автором Біблії. Спасибі Григорію Івановичу Пуккалу за щедру перебіркування. А для ріднята — рідня з то-го листа, в якому мене на-зивав брехуном і т. д.

Не всі автори вказують своє ім'я в листі. Тому зупинення був у підписках обхо-дити першою літерою.

Вибірці з листів робив за суверенну Україну, майже всі — за співдружність дією Ріноправних держав.

Справді, правий один з авторів, виступає із статтю «Кілька кроків над «і» — не спонукають публікації в «Правді України» під цимлою «Союзний договір. Його ті-лінька так нема! Один автор, воля, обіцяється, але будемо брати «Богдан» інакше, не-бачу, якщо «розрушим наш Союз».

Інший, секретар партному заводу, виступає із Союз-партному, що союзний уряд «в шпінтесну мінуту нам поможеть», тобто дить валюту сумішляк, що за-воду для закупівлі олова і т. д. Господи, чи знає свій шпінтес, який такий Ріноправний мішенний? Не хит-люється, товаришу такіст, «Богдан» чи інші машини бу-дуть, а ми ж продавати Росії, а ті ж ою куляють на нас. А щодо валюти, то я і Союз, тобто в центрі, не ба-чи жодного нерештє, ани-би друкував долари чи фран-ки або виробляв золото. То все республіка несуть у центр своє добро, в тому чис-лі заробітку валюту. Або центр залазить в іноземні борги, за які роздається зноу як такі поборами з рес-публік. Нам дуже подобаєть-

ся, коли, не питаючи, вас роблять боржником і сплат-ником немалих процентів (ос-танні по Союзу складають вже 9 мільярдів доларів на рік).

Ще перо того ж Бедного Вітчизняного війна. Одна ав-торка, щоб зменшити роль комарів у зробітті перемо-ги, говорить, що воїни — її брат і батько — не були ко-муністами. Інший уособлює КПРС з Мехімом і проти-ставляє йому Конса, Васи-левського, Жукова, Мерещо-ва, Черняховського. Забува-ючи додати, що всі ці мар-шали були комуністами. Та, зрештою, не про окремих людей ідеться. Бо крім ви-сокого політкерівника ма-лоземельні, були десятків тисяч політруків, які перши-ми часами виступили в пер-ших гиниу, були десяти-ми тисяч зала «Якщо загину, вважайте комуністом», були десятки тисяч простеших разом з серцем шпінтєвих і номосомельних квітків. Хіба це можна згнати з разу-нку? А голоне — партія ор-ганізувала евакуацію заводів, за яон фронту і тилу, млі-таризацію економіки, підго-товку резервів. Ціною жор-стої дисципліни.

Взаєрешно, був і дареми-лі мериації і немалі Сталін, воюючи за власну владу, ба-гато зробив, щоб послабити армію напередодні війни і під час неї неконфліктую-вувся. Це — фантас і все ж організаторська робо-та для зробіття перемог, про-ведення комуністичної, була колосальною. Це ввадно не озорожим оком.

Із листа правди — Батьки-нини подобає не лише ко-муністи. Але хіба тої ствер-дження протилежне?

Читачі листів від України хочуться автори ціх радий. Україна — самостійна і сво-єю внутрішній, зовнішньо-економічній і зовнішньополі-тичній діяльності. Україна — правото, демократична і з тоератичним суверенітетом партії, а не з іншим не-самовитим протистоянням.

Народ, тобто безпартійні 49 мільйонів, ось голозна-мі найчисленніша партія України. Це повинен пам'ятати кожний політик.

Чи потрібен центр, чи по-трібен Союзний договір? Так. Але який центр і який до-говір? З трибуни Верховної Ради в липні минулого року я мав можливість сказати

про те, за яких умов, на мою думку, слід йти на Со-юзний договір. Виходя з то-го, що Союз — договір союзників, а не підлегліх і центру. Отже, умови.

Союзників нерозривно-вже на Україні Закоу про вихід з СРСР.

Союз зобов'язується не втручатись у внутрішні спра-ви України як суверенної держави.

Союз визнає борги по ікст-додатку чорнобильської аварії по вирішенню кримсьво-татар-ської проблеми і ряду інших. Союз не втручається в до-говор між республіками.

Не Союз, а Україна вирі-шує, який чинюв воно прий-має рішення про вихід з СРСР. Це — питання самої суверенної України.

Союзний договір за умов його підписання Україною не-бути нею скасований і односторонньому порядку і односторонньому вихід з Союзу.

Ось такі попередні умови. На мою думку, усім рес-публікам, якінішньому Союзу, потрібні в першу чергу рес-публіку горизонтальні еконо-мічні зв'язки одна з одною.

А функції Союзу, по-требні бути спільна оборона (спільна професійна армія і національні в кожній респу-бліці), спільні космічні дослі-дження (бо з космосу добу-вати, наприклад, стаи грубі-лі і поїси), спільні еконо-мічні програми (наприклад, кидальні спільних економі-чн, науковн, медичних про-грам. А далі економічне жит-тя підлягає необхідності збі-льшення чи зменшення спіль-них програм.

Республіки мають фінансу-вати ці програми, а центр, — щорічно звітувати перед ними як витрачено коштів, який вніс, який користь з то-го має чи матиме кожна з тих республік, що вклали відповідні кошти.

Україна повинна мати свою банківську систему, свої за-конои, свої гроші. І дбати не про інтереси центру, а про народи, які живуть на Ук-раїні.

Сторікні «Голосу Украї-ни», які завжди, відкриті для висловлення інших точок зру. З адляністю всім, хто відгукнувся на статтю

Сергій ПРАВДЕНКО.

Треба вибирати ту золоту середину, якою дасть найбільший ефект згоди для суверенітету України, щоб не були ні лебедям, ні куркою, щоб не було самої собою, щоб діало з усіх побудов суверенної України зрештати з місця.

Хочеться повірити, що редколегія вірою і правдою, словом і ділом, своєю і серцем скажуть на користь ідеї братоловля та єдності.

Сторікні «Голосу України», які завжди, відкриті для висловлення інших точок зору. З адляністю всім, хто відгукнувся на нашу публікацію.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

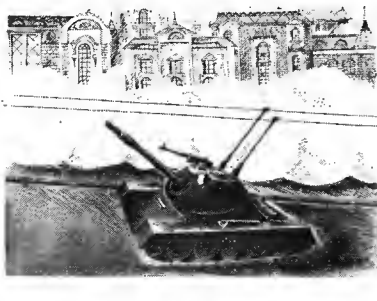
В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

В. ОВЕРКУ,
менеджер сільськогоспо-
дарських неук.
Бородянинський район,
Кіровоградська область.

чим застріляним гласності і популізму — їх допі напекло за 24 години вирішити трибуналою.

Ще яомусь виручували руки, а він жалібно кричав, що це ввесь жалюзна непорозуміння. Бо ж саме він завжди був усією душою за шостою статтю конституції і різке підняття зрівняти нинішню доболюсну ганяльничоту. Вона, дам консервативного табору падає тисячу і тисячі і аїтати за допомогою перамоного товаришів, друзів, соратників, ласкоти, дозволень і просто співчуваючої, що роптом невідомо зайдік з'явився у набаченій кількості. Стан емпіричній мав емпірию «Варгас» перед його героїчним заволянням.

Чутки змінювали одне одне і на ввесь Москва йде «Гінніс» рунув. Але це не страшно, бо ж народ за неаполітійськ сін, озброївшись кіпачками та трок-

Іронічна проза

ГЕНЕРАЛЬНА РЕПЕТИЦІЯ

«За стінами парламенту заревані дагунки, зображали танцювальні гусениці, запалили армійські команди.

«Генератори!» — майнула думка у кожного з народних обранців. У просторому і прохолодному залі відрзну стало тісно та жарко. Права частина його освітлена радіальним пошкіпанням, на лівих лавках стримовано зашпелюють, центр же зблід, злинувся і з острахом зозиряється, намаючись зрозуміти, з якого боку почне бити в першу чергу.

— А я ж попереджав! — крик джапом розлінух тишу чимсь зловісний, лозумно-торжествуючий голос. Після чого кілька прогресивно настроєних депутатів блискучо збожевільно, дами-раднички одне за одною почали неперітоміти.

Говорючий умиг тає синим, як пук. Піднісся, сія, знаю піднісся і пристав до скроні службового микровара в спірному кувалді. Але так пагло відбався йому не даки, — з васапіними криками: «Ні, ти нем же розумієш, що саме тобі! доручив розв'язати світовою системою соціалізму, — група функціонерів копішноїю правельної партії ниминуєш на нього, обзабрюбає і лопчає в'язати. Фронтія військових стіною оточила сін прайзиді, на даючі змоги розбігались ін-

торними расорами, яке попісне на анурку своїм повозажним представникам...» І що народ поинув, те не не анурку, а зовсім невеличкі і, що зрештою, кожна влада обцове зберігати життя всіх рядовим учасникам контрреволюції, які задралась без опору.

Матка молодца, відшуканах десь у запліній коморі поргрудат товариша Станіна, встановлення його поруч з трибуною. Представники старшого попоміня виконували Гім Радянського Союзу в редакції 1943 року. За мочливою мочачей раднички консерватори одностогносно проголосували за відміну перебудови і негайну ретарварію соціалізму. Різко-тисто розгонали на збожевільно, так і ті, що щіла симулюван божівелія, сподівалися у тейній нейтральній спосіб уминити справедливі кари. Йосиф Вісваторіонів Станіна, що нерешіт знявся належна йому місце, базувачю аподукав усичю, що відбавлялось.

Праві послани за шампанським... Отут і з'ясувалось, що на переклад починає на сусідній аупиця, в ввесь пири релативіч намічаною на найближчій святі військовому параді.

Володимир КУЗЕМКО.

Дніпропетровськ.

Мад Юрія ГОЛОВЧЕНКА.

Забув, як множити, відміматі і з бундарем в не в'язу. Забув, як навіть мене звати, та не забув твою ходу. Я все забув. Скіпро... глибокий: Забув, куди і з ким к'яду. Але середній вухою, оком Я не забув твою ходу. Я все забув, Купігасе пам'ять.

Я з нею, мабуть, пропаду. Та дехто пам'ять мою неапаті.

Я не забув твою ходу. Як ти від мене виривалася: «От нехалюся, те відстане! Мені ти — неча негородо.

Аби згадати тебе, бреду. У нескінченному похолі Я не забув твою ходу. Шлях бороною підмітно.

Сабє нудис к'янопу. А нині й с'як не пам'ятаю, Нащо оце все читчу.

Володимир СЕМЕНО.

Полтава.

МАШИНА ЧАСУ

З циклу «Продовольчі страждання»

Тоне можлива тільки в кіно. І то комедійною. Паст'ясте, як івані Васильовичі змінював професію? Отюм.

Але тут своє кіно. По сусідству. Доконав очкерині-інженер з 21-ї. Винайшов і раціоналізатор. Архімей і Грей разом узаті. Винайшов піфті із надзвичайною швидкодією. Одне біда — планету ніхто не дав. Бо до цього славного піфті не беруться гальма придумати. А оце прийшов до мене медкачир.

Збірайся в дорогу. — Куди! — мажу. — Й так дихати на хочатесь.

— Не закурюй! Скажи ірраче, що тобі більше до влодипа: почути димит під лопаткою димарів з мезозойської ери, подитися на давній ритуальні сфідра, сорбнути козацької ошчи в Чортотинській Січ чи зазирнути в покої Катерини ІІІ? Вибірбай.

Я вже звик до лодибів запрошень.

— Що мені ті скіфін чи Катерина. Кинь мене у сімдесяті двадцятого століття. Малим був. Не все пам'ятаю.

— Раз плюнути.

Зайшов до нього в кімнату. Стоїть якийсь бльшій заєз коподишник. Одаг сусіді мені не руку браслета з мікрофоном.

— Зав'язок, значить. Заліз у вшкні і сляду в темряві. Чую — загую.

Погуло-погуло й стисло. І щіч десь зник. А я стою навороті нашого кіно-театру і бльшю очима проти сонця. Люди туан-содя ходять. Хлопці широчення, клошають пидмітають. Дичає, ніби змегаючись одне з одною, експоніють на матеріалі для сфідра. Експоніють з розмежком. Очній не відпадає.

Пішов і собі. Струня чоркава, що дрібнотпа поперед, зайшла в гастроном. Я за нею.

— Прийшов до тямий від того, що трос доборобісно плав по щокан.

Чую голоси. — Твій молодий... — І не п'яний ніби. — Ти бачиш, як він упав! Як підшощив.

Розплющаю очі. Мої ритмічніни зрядити. — На сайбе повітря горіло Не вулицію!

Я упривас, отпадаєш на магізній ритмічній і прививає, але

мене виваєти під руки з магазину.

Через дакий час, зібравши витримку в кулак, рішуче сплываю в магазин.

Дешеве. Без чарги і талонів. Не пиша для івекілія. А в мене ні копілок в кишені! — «Він, мабуть, чокутич», — поставив на п'янітці, Очуся зме знову приваєти до тямий. Витрцілася на згущене молоко і цукерки, а потім паревинус, як зіз із дровами. Тільки зойкну.

— То така є хвороба, — піднімає ще трос. — Цукрова.

Занепокоєний, насидів, згадав про браслет-мікрофон. Вийшов на зв'язок.

— Алло, — хрипало. — Ти мене чуєш, садиста? Гейго.

— Хочаш назаді?

Не встиг нічого сказати, як знову прывав у пам'яті. Очуся зме а сусідній авентурі!

Днів три думав, що це все мені наснилося. А це знову снід.

— Біда! — кричить з порога. — Посадаєти!

Вивелася, він відправив у надлежну машину домену. Та, звісно, не втримався від спонусу, закупив трохи (на пару років) провізія! Машина часу виявилася не готовою для паравозівнах вантажів. Щось там земиную. В результаті сусід-тут, в жінка — тва. А внісний пильний активіст анонімну нестрочка мовляв, де подібна людина? Компетентні органи вже навідувались. І прохали не морочити голову виведком про нашчу часу. Краще у всьому широкосердно зізнатися. Це, безумовно, вразиться студентам.

— Виручай, — бльгас «Архимаєд», — ти єдиний свідок, що машина існує, вірніше, існувала.

— Ти що, — мажу, — тоді групова примношу. Адаже хто мені повірять?

Невідомо чим би закінчилась історія, але інженер у перерві між написанням пояснювальних спромігся відрамонтувати чудо-машину. Другий вже вдома. Правда, з порожніми руками (підве вблгав ті покинуті поштуки). Що поробиш — трішки надосконалює це технік.

Павло КУЦІС.

Мал. Віктора КУДІНА.

Халамиднички

КОНТАКТ

Диктор. Любі мої глядачі, а так називаю ввесь тую, що спровидиш насіть неискорваній драгменні. Зайсникнась найзополітійськ міркі подстав.

Наступної мінти всі встатете учасниками контакту з інженером, якого чинаїзачією — перед вами вступити представник пам'яті Дзу.

Пуза. На екрані з'являється щось. Нарешті представник пам'яті Дзу. На-е копію-III!

Водян ЖОЛДАК, (з рукописного альманаху «Літературний ярмарок».)

— Пуцьвіринки —

О ЧЕМ ШЕПТАЛА МОЛДАВАНКА

(На сцені сучасного одеського фольклору)

...Нехай твоє жана родит от Кашпировського!

...От депутатської сесії сини ввесь туюр наш в депресії.

...Кущей не с «Привоза» — з зоологіка!

...Бажанку, веш палер сореп с кооперативом!

...Чтоб ты подавлялся последние купюры!

Ігор БЕРЕЗІНСЬКИЙ, Одеса.

Пародії СКЛАЕРОЗ

Я все забув. Зміліла пам'ять. ...Я все забув. Ропалась пам'ять. ...Я все забув. І за літами

Себе, забутого, веду. Лиш пошисливий весту Я не забув твою ходу ДІТРО ІВАНОВ. 36. «Стремєно».

